

RMUTSV

SK070296

b 495 30

รายงานการวิจัย

เรื่อง

พฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา

๗.
๓๙๘.๒๖
๙.๓๙๓๕
๒๕๔๙

นัดพลพิชัย ดุลย์เกรียง

หนังสือที่ได้รับการบันทึกของห้องสมุด
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา
ผู้ให้คะแนน คุณภาพส่งคืน จัดขอบคุณยิ่ง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

วิทยาเขตภาคใต้

พ.ศ.๒๕๔๙

(ก)

ชื่อเรื่อง พฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบดี สงขลา

ผู้วิจัย นัดพลดพิชัย คุณย์เกรียงไกร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของผู้กู้ยืม รายเก่าระดับปริญญาตรี (2) เพื่อศึกษาตัวแปรที่กำหนดรูปแบบพฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (3) เพื่อศึกษาความต้องการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาผู้กู้ยืมรายเก่าระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ที่กู้ยืมเงินในระบบ กยศ. ในภาคเรียนที่ 1/2549 จากคณะกรรมการธุรการ 121 คน คณะกรรมการประสานงานค่าครองชีพ 68 คน และคณะกรรมการศาสตร์ 111 คน รวมทั้งสิ้น 1,188 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สภาพครอบครัวและสภาพเศรษฐกิจ การกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในด้านบวกและด้านลบ และข้อเสนอแนะ โดยได้รับแบบสอบถามคืนมา 300 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน One-way anova

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

- ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 52.3 มีอายุระหว่าง 21-23 ปี ร้อยละ 67.7 ศึกษาในภาคปกติ ร้อยละ 63.3 ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปีที่ 2 หลักสูตร 2 ปี ร้อยละ 33.3 ศึกษาในคณะกรรมการธุรการ ร้อยละ 40.3 เกรดเฉลี่ย 2.00-2.49 จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 มีภูมิลำเนาออกเขตอำเภอเมืองสงขลา จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 และเดินทางมาเรียนโดยรถจักรยานยนต์ จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3

(ก)

ชื่อเรื่อง พฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา

ผู้วิจัย นัดพลดพิชัย คุณย์เกรียงไกร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของผู้กู้ยืม รายเก่าระดับปริญญาตรี (2) เพื่อศึกษาตัวแปรที่กำหนดรูปแบบพฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (3) เพื่อศึกษาความต้องการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาผู้กู้ยืมรายเก่าระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ที่กู้ยืมเงินในระบบ กยศ. ในภาคเรียนที่ 1/2549 จากคณะกรรมการธุรการ 121 คน คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ 68 คน และคณะวิศวกรรมศาสตร์ 111 คน รวมทั้งสิ้น 1,188 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สภาพครอบครัวและสภาพเศรษฐกิจ การกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในด้านบวกและด้านลบ และข้อเสนอแนะ โดยได้รับแบบสอบถามคืนมา 300 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน One-way anova

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 52.3 มีอายุระหว่าง 21-23 ปี ร้อยละ 67.7 ศึกษาในภาคปกติ ร้อยละ 63.3 ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปีที่ 2 หลักสูตร 2 ปี ร้อยละ 33.3 ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 40.3 เกรดเฉลี่ย 2.00-2.49 จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมืองสงขลา จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 และเดินทางมาเรียนโดยรถจักรยานยนต์ จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3

รายงานการวิจัย

เรื่อง

พฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา

นัดพลพิชัย ดุลย์เกรียงไกร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

วิทยาเขตภาคใต้

พ.ศ.2549

/

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พักอาศัยในบ้านเช่า ร้อยละ 35.3 บิความรدا มีรายได้ 5,001-8,000 บาท จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 บิความอาชีพเกษตรกร จำนวน 145 คิดเป็นร้อยละ 48.3 นารามีอาชีพเกษตรกร จำนวน 128 คิดเป็นร้อยละ 42.7 บิความรداอยู่ด้วยกัน จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 80.3 บิความรดาเป็นผู้อุปการะทาง การเงิน จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 พี่น้องในวัยเรียน 1-2 คน จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 ได้รับค่าใช้จ่ายจากบิความรดา 2,001-3,000 บาท จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0

3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่าย 1,001-1,500 บาท จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 และไม่เคยได้รับทุนการศึกษาในรูปแบบอื่น ๆ จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 82.0 โดยเห็นว่าค่าใช้จ่ายที่ได้รับเพียงพอต่อการใช้จ่าย จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 ต้องการค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 3,184 บาท มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ย 3,073 บาท มีความเข้าใจวัตถุประสงค์ จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 81.0 มีเหตุผลในการถือมีเงินเพื่อบรเทาความเดือดร้อนของพ่อแม่ จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3

4. รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมี พฤติกรรมในการใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษามากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.24 และมีการใช้จ่ายเงินเพื่อ บำรุงรักษารองน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.51 แสดงนักศึกษาได้จัดสรรเงินค่าใช้จ่ายโดยคำนึงถึง การศึกษาเป็นสำคัญ รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านลบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการ จัดสรรเงินไปเล่นการพนันน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 0.51 ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมมากที่สุด และมีการจัดสรรเงินสำหรับซื้อบัตรเติมเงินโทรศัพท์มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.02 ซึ่งเป็น พฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด

5. รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านลบ ของกลุ่มตัวอย่างคณะ บริหารธุรกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจัดสรรเงินส่วนใหญ่สำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษามาก ที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.32 และนำเงินไปซ่อมแซมเครื่องคอมพิวเตอร์น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.55 รูปแบบ พฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านลบ ของกลุ่มตัวอย่างคณะบริหารธุรกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมี การจัดสรรเงินไปเล่นการพนันน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 0.42 ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมมาก ที่สุด และการนำเงินไปใช้จ่ายเกี่ยวกับการซื้อบัตรเติมเงินโทรศัพท์มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.98 ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด

6. รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวก ของกลุ่มตัวอย่างคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการจัดสรรเงินส่วนใหญ่สำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษามากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.19 และจัดสรรเงินสำหรับจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าซักรีดที่จำเป็น น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.41 รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านลบ ของกลุ่มตัวอย่างคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการจัดสรรเงินไปเล่นการพนันน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 0.41 ซึ่งเป็นระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมที่สุด และนำเงินไปซื้อเตือผ้าเครื่องแต่งกายแฟชั่นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.98 ซึ่งมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

7. รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวก ของกลุ่มตัวอย่างคณะวิศวกรรมศาสตร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการจัดสรรเงินส่วนใหญ่สำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษามากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.18 และซื้อยารักษาโรคน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.37 รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านลบ ของกลุ่มตัวอย่างคณะวิศวกรรมศาสตร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการจัดสรรเงินไปเล่นการพนันน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 0.67 ซึ่งมีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมที่สุด และการนำเงินไปจ่ายค่าบัตรเติมเงินโทรศัพท์ มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.12

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมือจากผู้ปฏิบัติงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย วิทยาเขตภาคใต้ ที่เสียสละเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษา กู้ยืมเงิน และได้ให้แนวคิดแก่ผู้วิจัย ตลอดจนนักศึกษาผู้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามอย่างตั้งใจ จนทำให้ได้รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ขึ้น

ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์เกรียง ไกร ธรรมลักษณา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ที่ได้ให้ข้อมูลและกำลังใจทำให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย

และขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย โดยท่านผู้อำนวยการวิทยาเขตภาคใต้ ได้อนุมัติทุนอุดหนุนการทำวิจัยในครั้งนี้

คุณประโภชน์ ใจ ฯ ที่เกิดจากการรายงานการวิจัยเล่มนี้ขออุทิศให้ บิดามารดา ครูอาจารย์ ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

นัดพลพิชัย คุณเกรียง

พฤษภาคม 255

สารบัญ

บทคัดย่อ	(ก)
กิตติกรรมประกาศ	(ง)
สารบัญ	(ก)
สารบัญตาราง	(ง)
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	20
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	70
ประวัติผู้วิจัย	77

สารบัญตาราง

ตาราง 1.1	จำนวนนักศึกษาภายนอก เงิน วงเงินภายนอก และค่าใช้จ่ายส่วนตัว	3
ตาราง 1.2	จำนวนวงเงินภาระเดือน และค่าใช้จ่ายส่วนตัวรวมเดือน	3
ตาราง 1.3	ลักษณะการประกอบอาชีพของผู้อุปการะของนักศึกษาภายนอก	3
ตาราง 1.4	จำนวนรายได้ต่อปีของบุคคลารวมกันของนักศึกษาภายนอก	4
ตาราง 3.1	จำนวนผู้ภายนอกตามประเภทผู้ภายนอก	21
ตาราง 3.2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	22
ตาราง 4.1	จำนวนและร้อยละของผู้ภายนอก พิจารณาจำแนกกลุ่มทางประชากร	27
ตาราง 4.2	จำนวนร้อยละของผู้ภายนอก จำแนกตามสภาพครอบครัวและสภาพเศรษฐกิจ	30
ตาราง 4.3	จำนวนร้อยละของผู้ภายนอก จำแนกตามการได้รับเงินค่าใช้จ่าย.....	34
ตาราง 4.4	จำนวนร้อยละของผู้ภายนอก จำแนกตามจำนวนค่าใช้จ่ายที่ต้องการ.....	36
ตาราง 4.5	จำนวนร้อยละของผู้ภายนอก จำแนกตามรายจ่ายของนักศึกษาต่อเดือน	36
ตาราง 4.6	จำนวนร้อยละของผู้ภายนอก จำแนกตามความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการภายนอก	36
ตาราง 4.7	จำนวนร้อยละของผู้ภายนอก จำแนกตามเหตุผลในการภายนอก	36
ตาราง 4.8	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรม (ด้านบวก) ในการใช้เงินของกลุ่มตัวอย่าง	40
ตาราง 4.9	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรม (ด้านลบ) ในการใช้เงินของกลุ่มตัวอย่าง	41
ตาราง 4.10	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรม (ด้านบวก) ในการใช้เงินของกลุ่มตัวอย่าง คณบบริหารธุรกิจ	42
ตาราง 4.11	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรม (ด้านลบ) ในการใช้เงินของกลุ่มตัวอย่าง คณบบริหารธุรกิจ	43
ตาราง 4.12	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรม (ด้านบวก) ในการใช้เงินของกลุ่มตัวอย่าง คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์	44
ตาราง 4.13	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรม (ด้านลบ) ในการใช้เงินของกลุ่มตัวอย่าง คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์	45
ตาราง 4.14	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรม (ด้านบวก) ในการใช้เงินของกลุ่มตัวอย่าง คณะวิศวกรรมศาสตร์	46

ตาราง 4.15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรม (ด้านลบ) ในการใช้เงินของกลุ่มตัวอย่าง คณะวิศวกรรมศาสตร์	47
ตาราง 4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวกและด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	48
ตาราง 4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวกและด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการศึกษา	49
ตาราง 4.18 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวกและด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการได้รับทุนการศึกษา	50
ตาราง 4.19 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวกและด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเข้าใจในวัฒนธรรมสังคม ของการให้ถูกยืนยัน	51
ตาราง 4.20 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวกและด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ	52
ตาราง 4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวกและด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนา	53
ตาราง 4.22 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวกและด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการพักอาศัย	54
ตาราง 4.23 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวกและด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพื้นที่ของวัยเรียน	55
ตาราง 4.24 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวกและด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนค่าใช้จ่าย ที่ได้รับจากบิดามารดา	56
ตาราง 4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวกและด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการเดินทาง มาเรียน	57
ตาราง 4.26 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวกและด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับ ^{จาก กยศ.}	58

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ทราบและยอมรับกันทั่วไปว่าคนเราจะใช้ชีวิตอยู่บนโลกนี้ได้ด้วยปัจจัยพื้นฐาน 4 ประการ หรือที่เรียกว่า ปัจจัย 4 ได้แก่อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยา rakya rok แต่ในสังคมไทยปัจจุบันนี้มีความจริงอยู่ว่าถึงแม้มนุษย์เราจะมีปัจจัยพื้นฐานครบทั้ง 4 ประการแล้ว ยังมีคนเป็นจำนวนมากมีความจำเป็นที่จะต้องดำรงชีวิตให้อยู่รอดในรูปแบบของตนเองด้วยการไม่รู้จักเพียงพอ จึงต้องไขว่คว้าหาปัจจัยอื่น ๆ ที่นอกเหนือจาก 4 ประการดังกล่าว เช่นเดียวกันกับชีวิตของนักศึกษาซึ่งอยู่ในช่วงของวัยรุ่นแห่งยุคโอลิมปิกวันนี้ ดำรงชีวิตอยู่บนกระเบนของลักษณะโภคภัย สิ่งเหล่านี้ทำให้นักศึกษาหลงใหลวัฒนธรรม คล่องไครในแฟชั่นและสื่อไฮเทคโนโลยีต่าง ๆ ส่งผลกระทบในทางลบต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินและวิถีชีวิตช่วงวัยของการเป็นนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาเป็นช่วงที่อยู่ในวัยศึกษาพากรเพียบ มีใช้ช่วงทำงาน ดังนั้นบุคคลที่ต้องรับความลำบากในเรื่องนี้ย่อมตกอยู่กับบิความราค่าผู้อยู่อาศัยที่เกินความจำเป็นมาสูงความต้องการของลูกหลานผู้มีพุทธิกรรมขาดความยั่งคิดในเรื่องของการใช้จ่ายเงิน

จากการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของเยาวชนระดับอุดมศึกษา แสดงพฤติกรรมในรูปแบบของการเล่นห่วย พบว่าได้เพิ่มขึ้นถึง 4 เท่า คิดเป็นร้อยละ 20 จากเยาวชน 1.5 ล้านคน (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2550) โดยมีการเล่นห่วยบันดิน เดือนละ 200 บาท คิดเป็นเม็ดเงินสูงถึง 3,000 ล้านบาทต่อปี นอกจากนี้สถาบันรามจิตติ โดยการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพและสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย คิดตามสภาพการณ์เด็กและเยาวชน พบว่า พฤติกรรมการเล่นการพนัน ในรูปแบบของการเล่นพนันบล็อก ร้อยละ 18 เล่นห่วยบันดิน ร้อยละ 20 การส่งข้อความผ่านโทรศัพท์มือถือเพื่อชิงโชค ร้อยละ 33 นอกจากรายนี้ในงานวิจัยอื่น ๆ ยังพบว่า ช่วงที่รัฐบาลฯ ขึ้นมาบันดินนั้น

นักเรียนนักศึกษามีการเล่นห่วยเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว ซึ่งสาเหตุมาจากการความสัมภានในการหาชื่อ ซึ่งมีอยู่ทั่วไป โดยใช้เงินไม่มากนักและมีร่วงวัลล์ใจคนทุกเพศทุกวัย

พฤติกรรมการซื้อขายบันดินมีความคล้ายคลึงกับพฤติกรรมการซื้อบุหรี่และของมีนemeซึ่งนักศึกษาขายบางกลุ่มเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมชาติทำให้เกิดพฤติกรรมในการใช้จ่ายเงิน เป็นไปในทิศทางที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเงินจากโครงการกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษามาใช้จ่ายกับสิ่งเหล่านี้ถือเป็นเรื่องที่นักศึกษาขาดจริยธรรมและจิตสำนึกรอย่างรุนแรง เพราะไม่เห็นถึงคุณค่าของเงินที่ต้องกู้ยืมจากรัฐบาลและต้องรับภาระหนี้สินในอนาคต ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นต่อการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่เป็นไปตามกระแสนิยมในปัจจุบันนี้ว่า เกิดจากความไม่มีเหตุมีผลของตัวนักศึกษา ขาดการปลูกฝังจากพ่อแม่และครูอาจารย์ ซึ่งแตกต่างจากสมัยก่อนที่ยังไม่มีปัจจัยบวกต่างๆ เมื่อนอนอย่างเช่นในปัจจุบัน จากคำกล่าวไว้ว่า “มีสิ่งพึงบูรณ์ให้ครบบาท อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์ มีเงิน้อยใช้น้อยค่อยบรรจง อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน” นักศึกษาในปัจจุบันขาดการปลูกฝังในเรื่องดังกล่าว เพราะผู้ที่มีหน้าที่ดูแลเดือนอ้างว่าตนเองนั้นไม่มีเวลาเพียงพอ อีกทั้งนักศึกษาให้ความสำคัญกับเพื่อนมากกว่าโดยเพื่อนจะมีธิพลด้วยการใช้จ่ายเงินมากที่สุด

สำหรับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษานั้น ได้จัดตั้งขึ้นตามติดตามระดูมนตรี เมื่อวันที่ 16 มกราคม ตามนัยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเงินกองคลัง พ.ศ. 2491 โดยรัฐบาล ได้จัดสรรงบประมาณให้กระทรวงการคลังดำเนินการในลักษณะเงินหมุนเวียน จนกระทั่งในปี พ.ศ.2541 พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้มีผลบังคับใช้ กองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษามีฐานะเป็นองค์กรของภาครัฐบาลในกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง กำหนด เป็นนโยบายให้ภาครัฐบาลมีหน้าที่สนับสนุนทางการเงิน โดยการจัดตั้งเป็นกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา (กยศ.) โดยมีหลักการดังนี้

1. เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นแก่ผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ซึ่งส่วนใหญ่ด้วยโอกาสทางการศึกษา อันจะมีส่วนสำคัญในการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนและเป็นการตอบสนองต่อนโยบายการกระจายรายได้

2. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการศึกษาทางด้านอุปสงค์ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชน

จากผลการดำเนินงานของแผนกกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 – 2549 สามารถสรุปผลข้อมูลของการกู้ยืมได้ดังต่อไปนี้

ตาราง 1.1 แสดงจำนวนนักศึกษาที่กู้ยืมเงิน วงเงินกู้ยืม และค่าใช้จ่ายส่วนตัว

ปีการศึกษา	จำนวนผู้กู้ยืม	วงเงินกู้รวม	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวรวม
2547	1,595	48,996,800	32,001,600
2548	1,510	41,863,460	25,897,800
2549	1,298	43,045,080	29,054,000

ตาราง 1.2 แสดงวงเงินกู้รวมเฉลี่ย และค่าใช้จ่ายส่วนตัวรวมเฉลี่ย

ปีการศึกษา	จำนวนผู้กู้ยืม	วงเงินกู้เฉลี่ยต่อคน	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวรวมเฉลี่ยต่อคน
2547	1,595	30,718	20,063
2548	1,510	27,724	17,150
2549	1,298	33,162	22,383

ตาราง 1.3 แสดงลักษณะการประกอบอาชีพของผู้อุปการะของนักศึกษาที่กู้ยืมเงิน

ปี การ ศึกษา	เกษตร กรรม	ธุรกิจ ส่วนตัว	ข้า ราชการ	อุ ก จ า ง รัฐบาล	พน ก ง า น รัฐ วิสาหกิจ	อุ ก จ า ง เอกชน	ไม่ ประ กอบ อาชีพ	รับ จ า ง	อ ื น ๆ
2547	788	184	8	32	7	233	28	315	-
2548	881	171	9	27	7	170	30	210	5
2549	686	95	26	32	12	91	34	315	7

ตาราง 1.4 แสดงจำนวนรายได้ต่อปีของบิความารตามกัน ของนักศึกษาภูมิเงิน

ปีการศึกษา	น้อยกว่า 100,000 บาท ต่อปี	100,000-12,000 บาท ต่อปี	120,001-150,000 บาท ต่อปี	150,001-300,000 บาท ต่อปี
2547	305	1,234	56	-
2548	1,088	414	8	-
2549	958	320	20	-

ทั้งนี้ วิทยาเขตภาคใต้ ได้ดำเนินการให้นักศึกษาได้ภูมิเงินเป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้ภูมิเพื่อการศึกษา โดยยึดหลักการให้โอกาสทางการศึกษา สำหรับนักศึกษามาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยด้วยโอกาสทางการศึกษาทำให้นักศึกษามี คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเป็นกำลังในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติ

จากข้อมูลเกี่ยวกับการให้ภูมิเงินเพื่อการศึกษานั้น นักศึกษาสามารถภูมิเงินเพื่อ เป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับการศึกษา เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 ในปีแรกของการดำเนินงาน วิทยาเขตภาคใต้ มีนักศึกษาภูมิเงินในระบบกองทุนเงินให้ภูมิ เพื่อการศึกษา (กยศ.) จำนวน 359 ราย โดยนักศึกษาผู้ขอภูมิทั้งหมดได้รับการพิจารณาให้ เป็นผู้ภูมิรายใหม่ ในการภูมิเงินปีแรกนั้น ผู้ภูมิจะต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน และมีจำนวน การภูมิเงินที่ยุ่งยาก ในขณะที่วงเงินเฉลี่ยรายละ 20,000 บาท สามารถช่วยให้นักศึกษาได้รับ โอกาสทางการศึกษาที่ดีขึ้น ทั้งยังเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของบิความารค่าในการส่งเสีย บุตรหลานให้ได้เข้ารับการศึกษาศึกษาที่สูงขึ้น

ต่อมาปีการศึกษา 2540 นักศึกษาที่ประสงค์ขอภูมิเงินในระบบ กยศ. มีเพิ่มมาก ขึ้น วิทยาเขตภาคใต้ จึงต้องแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการพิจารณาผู้ภูมิรายใหม่ เพื่อ คัดเลือกผู้ภูมิที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตามระเบียบของ กยศ. เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ผู้ขอ ภูมิเงินและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ กยศ. นับตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 เป็นต้นมา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตภาคใต้ มีจำนวนผู้ภูมิเงินในระบบ กยศ. มากขึ้นตลอดระยะเวลา 10 ปี จนถึงปีการศึกษา 2549 รวมจำนวนผู้ภูมิทั้งสิ้น 14,300 คน

การจัดสรรเงินจากคณะกรรมการบัญชีจ่ายที่สองในปีการศึกษา 2549 สำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา วงเงินจำนวน 43,045,080 บาท วงเงินดังกล่าวไว้จัดสรรให้นักศึกษาในระดับ ปวส. และระดับปริญญาตรี รวมทั้งสิ้น 1,298 คน ประกอบด้วยผู้กู้ยืมรายเดือน และผู้กู้ยืมรายใหม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินรูปแบบต่าง ๆ ของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินที่ได้รับเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว จากการเงินรวม 29,054,000 โดยเลือกศึกษาจากผู้กู้ยืมเงินรายเดือนระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ในทุกสาขาวิชา จำนวน 1,188 คน เนื่องจากประชากรมีจำนวนมากเกินไป จึงเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน เพื่อศึกษาลักษณะทางประชารถ และพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านบวกและด้านลบ

การศึกษาในประเด็นดังกล่าวจะทำให้ทราบถึงลักษณะทางประชารถของนักศึกษา กู้ยืม และรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน จากเงินทุนที่รัฐบาลจัดสรรให้นั้น ได้มีการนำไปใช้อย่างเหมาะสมหรือไม่ โดยที่ผ่านมา วิทยาเขตภาคใต้ยังไม่มีการศึกษาวิจัยในเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิเคราะห์ไปเป็นแนวทางปรับปรุงรูปแบบการดำเนินงานในด้านการพิจารณาจัดสรรเงินสำหรับนักศึกษาแต่ละรายตามความเหมาะสมและมีความยุติธรรม รวมทั้งจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการใช้เงินดังกล่าวให้เกิดความเหมาะสมตามมาตรฐานณัชของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินของทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของผู้กู้ยืมรายเดือนระดับปริญญาตรี
- 2.2 เพื่อศึกษาตัวแปรที่กำหนดรูปแบบพฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
- 2.3 เพื่อศึกษาความต้องการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

3. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะวิเคราะห์พฤติกรรมในการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินระบบ กยศ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา โดยมีขอบเขตดังนี้

3.1 ศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินของนักศึกษาของทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ได้รับการพิจารณาให้ได้รับการกู้ยืมเงินเฉพาะผู้กู้ยืมรายเดียวระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1,188 คน โดยส่วนอย่างแบบสัดส่วน จำนวน 300 ตัวอย่าง จากทุกสาขาวิชา

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยประกอบด้วยตัวแปรดังนี้

3.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการศึกษา สภาพครอบครัว สาขาวิชาที่ศึกษา และจำนวนเงินที่ได้รับ

3.2.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการใช้เงิน

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

4.1 สามารถทราบถึงพฤติกรรมใช้เงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาที่ได้รับ

4.2 สามารถวิเคราะห์ถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้เงินในรูปแบบต่าง ๆ

4.3 สามารถประเมินความเหมาะสมของพฤติกรรมการใช้เงินของนักศึกษาได้

4.4 สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางพัฒนาวิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดสรรงเงินและการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกในการใช้เงินให้กับนักศึกษาได้

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อที่จะทราบรูปแบบการใช้เงินด้านต่าง ๆ ของผู้กู้รายเดียว ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิธีดำเนินการวิจัยจึงเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป ข้อมูลส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้กู้ และลักษณะหรือรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน อีกส่วนหนึ่งจะเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา โดยแยกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาในที่นี้คือนักศึกษาผู้ถือรายเก่าระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ที่ถือถิ่มเงินในระบบกองทุนเงินให้กับผู้ถือรายเพื่อการศึกษา (กยศ.) จำนวนทั้งสิ้น 1,188 คน เนื่องจากประชากรมีจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานาเน่ (Taro Yamane, 1967) ได้ตัวอย่างจำนวน 300 ตัวอย่าง

5.2 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปในลักษณะทางประชากรของผู้ถือถิ่ม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสภาพครอบครัวและสภาพเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลการถือเงินเพื่อการศึกษา

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในด้านบวกและด้านลบ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ

5.3 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบ (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาคือผู้ถือรายใหม่ระดับปริญญาตรี จำนวน 50 ชุด และนำมาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟ่าตามวิธีของ cronbach และคูเดอร์ ริชาร์ดสัน

5.4 การรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 ราย เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนจะตรวจสอบความถูกต้องของการตอบแบบสอบถาม และคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ไปวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้เริ่มดำเนินการในช่วงภาคเรียนที่ 1/2549 และได้เก็บรวบรวมแล้วเสร็จภายใน 3 สัปดาห์ โดยได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 300 ชุด ดังนี้

ผู้เก็บรายเก่าคณะบริหารธุรกิจ จำนวน	121 ชุด
ผู้เก็บรายเก่าคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ จำนวน	68 ชุด
ผู้เก็บรายเก่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน	111 ชุด

5.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามมาแล้ว จึงนำมาลงทะเบียน และทำการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) เพื่อหาค่าทางสถิติ พื้นฐานของแบบสอบถามในตอนที่ 1-3 ได้แก่ การหาค่าความถี่ (frequencies) ค่าร้อยละ (percentage) สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 4 ค่าทางสถิติได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) วิเคราะห์ค่าสถิติ t-test วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ One way analysis of variance และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 5 เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา

บทที่ 2

เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เรื่องพฤติกรรมการใช้เงินของนักศึกษาโครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สาขา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาด้านควำในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

หน่วยงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) รัฐบาลได้เล็งเห็นถึงการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม เสริมสร้างความรู้ ความสามารถพื้นฐานที่ช่วยให้การดำรงชีวิตในสังคมเป็นไปอย่างสงบสุข เป็นการถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยีจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง ตลอดจนสร้างโอกาสในด้านต่าง ๆ ให้กับคนและสังคมมากขึ้น แต่ในสภาพความเป็นจริง พบว่า คนไทยโดยเฉลี่ยได้รับการศึกษาเพียง 5.3 ปี แตกต่างจากประเทศที่คนในชาติได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเฉลี่ยถึง 10 ปี และยังพบว่าแรงงานไทยร้อยละ 79 มีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ซึ่งเป็นแรงงานที่ไร้ฝีมือและได้ค่าจ้างต่ำ เนื่องจากเป็นแรงงานที่ขาดความรู้ ความสามารถและทักษะ ซึ่งสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนไทยโดยเฉลี่ยได้รับการศึกษาค่อนข้างต่ำ เนื่องมาจากการศึกษาเป็นสังคม เกษตรกรรม ส่งผลให้รายได้เฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ จึงไม่สามารถส่งบุตรหลานของตนให้ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องได้ และจากปัญหาดังกล่าวส่งผลเป็นปัญหาระดับประเทศ (รายงานปัจจุบัน, 2542) สังเกตได้จากในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาประเทศไทย ประสบปัญหาเศรษฐกิจ ต้องกู้เงินจากสถาบันการเงินระหว่างประเทศต่าง ๆ จำนวนมาก เพื่อนำมาเสริมสภาพคล่องให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศมีการวิเคราะห์กันว่าวิกฤตเศรษฐกิจไม่ใช่เกิดจากความอ่อนแอด้านการบริหารการเงิน แต่แท้จริงแล้วเกิดจากความอ่อนแอกทางปัญญา เนื่องจากการจัดการศึกษาของประเทศไทยด้อยประสิทธิภาพ (รายงานเศรษฐกิจ, 2542) จักระทั้งสถาบันการเงินระหว่างประเทศบางแห่งที่ไทยกู้ยืมเงินมองเห็นปัญหาในเรื่องนี้ระบุในข้อตกลงสัญญาภัยว่า ประเทศไทยจะต้องนำเงินส่วนหนึ่งมาใช้ในเรื่องของการพัฒนาระบบการศึกษาด้วย โดยในช่วง 2-3 ปีมานี้ แหล่งเงินสำคัญที่ช่วยเสริมสภาพคล่องทางด้านการศึกษา มาจาก 3 แหล่งใหญ่ คือ ธนาคารโลก ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย หรือ เอคีบี

(Asian Development Bank) และเงินกู้มิยาซawa (สายปัจจุบัน, 2542) ดังนั้นรัฐบาลจึงเลื่งเห็น ความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างยิ่ง เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย จึงเห็นสมควรกำหนดเป็นนโยบายสนับสนุนภาคเอกชนในการพัฒนาการศึกษา และพัฒนาฝีมือแรงงาน ในขณะเดียวกันเพื่อ แก้ไขปัญหา ความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคม การให้โอกาสแก่นักเรียนนักศึกษาที่ต้องโอกาส รัฐบาล จึงกำหนดเป็นนโยบายให้ภาครัฐบาลสนับสนุนทางการเงิน โดยการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาที่มาจากการครอบครัวที่มีรายได้น้อย ในวันที่ 28 มีนาคม 2539 (จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา, 2542)

จากนโยบายดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการ จึงเสนอมาตรการส่งเสริม 3 ประการ ได้แก่ การสนับสนุนการจัดตั้งสถานศึกษาเอกชน การสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันพัฒนาฝีมือ แรงงาน และการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย โดยมีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมกองทุน และเริ่มให้นักเรียนนักศึกษา กู้ยืมได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นมา โดยอยู่บนพื้นฐานของหลักการที่ว่า เพื่อให้เงินกู้ยืมแก่นักเรียนนักศึกษาซึ่งมาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย (ครอบครัวมีรายได้ไม่เกิน 150,000 บาทต่อปี) เพื่อการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทั้งสามัญและสามาชีวะ) จนถึงระดับปริญญาตรีในประเทศไทย รวมทั้งการศึกษานอกระบบท่อเนื่องจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรและประเภทที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยนักเรียนนักศึกษาจะต้องชำระหนี้คืนพร้อมดอกเบี้ยอัตราต่ำเมื่อจบการศึกษาแล้ว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542)

จากการที่รัฐบาลเห็นความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงได้ออกพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ.2541 ส่งผลให้การดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษามีความมั่นคงถาวรสืบไป

สำหรับในด้านของพฤติกรรมนั้น ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าความหมายของพฤติกรรมในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังนี้

จากความหมายของคำว่า “พฤติกรรม” พฤติกรรม (Behavior) หมายถึงการกระทำ หรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิดของบุคคลที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายในจิตใจ และภายนอกอาจทำไปโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว อาจเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ ผู้อื่นอาจสังเกตการกระทำนั้นได้และสามารถใช้เครื่องมือทดสอบได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525)

พฤติกรรมหมายถึง ปฏิกริยาและกิจกรรมทุกชนิดที่มนุษย์แสดงออกทางรูปธรรม นามธรรม ตลอดเวลา สังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัส วิจารณ์และการกระทำ สามารถแบ่ง พฤติกรรมออกได้เป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) ซึ่งเป็นการกระทำที่สังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัสหรืออาจใช้เครื่องมือช่วย พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ ของบุคคลอื่นที่เราไม่สามารถสังเกตได้ (สิทธิโชค วรรณสันติคุล, 2529 หน้า 9-11)

พฤติกรรมหมายถึง การกระทำที่สังเกตได้ เช่น การพูด การเดิน การเดินของ หัวใจ การรับรู้ การคิด การจำ และการรู้สึก การกระทำที่สังเกตไม่ได้ เช่น ผู้กระทำรู้ตัวไม่รู้ตัว หรือเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ เป็นการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลซึ่งสัมพันธ์กับสิ่งกระตุ้นภายในและภายนอก (โภชิน ศันสนยุทธ, 2533, หน้า 3)

พฤติกรรมเป็นการกระทำหรือตอบสนองการกระทำการทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคล และเป็นปฏิสัมพันธ์ในการตอบสนองสิ่งกระตุ้นภายในหรือภายนอก รวมทั้งเป็นกิจกรรมการกระทำต่าง ๆ ที่เป็นไปอย่างมีจุดหมาย สังเกตเห็นได้ หรือเป็นกิจกรรมการกระทำต่าง ๆ ที่ได้ผ่านการใครคร้ำญแล้ว หรือเป็นไปอย่างไม่รู้ตัว (Goldenson, 1984, p. 90)

จากความหมายของคำว่าพฤติกรรมที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมหมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกของจิตใจทั้งภายในและภายนอก เป็นการกระทำเพื่อสนองความต้องการของบุคคล ซึ่งบุคคลอื่นสามารถสังเกตและใช้เครื่องมือทดสอบได้

สุชาดา มะโนทัย (อ้างถึงใน Cronbach, 1992) ได้ระบุว่า พฤติกรรมของมนุษย์ สามารถแบ่งออกเป็นองค์ประกอบออกได้เป็น 7 ประการ ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการที่ทำให้เกิดกิจกรรมเพื่อสนับสนุน ความต้องการที่เกิดขึ้น ความต้องการบางอย่างสามารถตอบสนองได้ทันที แต่บางอย่างต้องใช้เวลานานจึงบรรลุความต้องการได้

2. ความพร้อม (Readiness) คือ ระดับวุฒิภาวะหรือความสามารถที่จำเป็นในการ ทำการกิจกรรมเพื่อสนับสนุนความต้องการ

3. สถานการณ์ (Situation) เป็นเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำการกิจกรรมเพื่อ สนับสนุนความต้องการ

4. การแปลความหมาย (Interpretation) ก่อนที่จะทำการกิจกรรมหนึ่งลงไป มนุษย์ จะพิจารณาสถานการณ์ก่อนแล้วจึงตัดสินใจเลือกวิธีการที่เกิดความพึงพอใจมากที่สุดเพื่อ ตอบสนับสนุนความต้องการ

5. การตอบสนับสนุน (Response) เป็นการกระทำการกิจกรรมเพื่อสนับสนุนความ ต้องการ โดยวิธีการที่ได้เลือกแล้วในขั้นแปลความหมาย

6. ผลที่ได้รับหรือผลลัพธ์ตามมา (Consequence) เมื่อทำการกิจกรรมแล้วย่อมได้รับผล การกระทำนั้น ผลที่ได้รับอาจเป็นไปตามที่คาดคิดหรืออาจตรงข้ามก็ได้

7. ปฏิกิริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Thwarting) ในกรณีที่ไม่สามารถ ตอบสนับสนุนความต้องการได้ มนุษย์ก็อาจจะย้อนกลับไปแปลความหมายของสถานการณ์และ เลือกวิธีการใหม่

พฤติกรรมเป็นกิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ อาจเป็นสิ่งสังเกตได้หรือ ไม่ได้ (Bloom, 1975) และพฤติกรรมดังกล่าวมี ได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

- พฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive domain)
- พฤติกรรมด้านเขตคติ (Affective domain)
- พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ (Psychomotor domain)

1. พฤติกรรมด้านความรู้

เป็นกระบวนการทางด้านสมองเป็นความสามารถทางด้านสติปัญญาที่เกี่ยวข้อง กับ การรับรู้ การจำข้อเท็จจริงต่าง ๆ รวมทั้งการพัฒนาความสามารถ และทักษะทาง สติปัญญา การใช้ความคิด วิจารณญาณเพื่อประกอบการตัดสินใจ จัดจำแนกได้ตามลำดับขั้น ยากง่ายไปยาก ดังนี้

1.1 ความรู้ ความจำ (Knowledge) เป็นพฤติกรรมขั้นต้นเกี่ยวกับความจำได้ หรือระลึกได้

1.2 ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นพฤติกรรมที่ต่อเนื่องมาจากความรู้ คือ จะต้องมีความรู้มาก่อนถึงจะเข้าใจได้ ความเข้าใจนี้จะแสดงออกมาในรูปของการแปลความ และคาดคะเนการนำไปใช้ (Application) เป็นการนำอวิชาการ ทฤษฎี กฎเกณฑ์และแนวคิด ต่าง ๆ ไปใช้

1.3 การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นขั้นที่บุคคลมีความสามารถ และมีทักษะในการจำแนกเรื่องราวที่สมบูรณ์ได้ ๆ ออกเป็นส่วนย่อยและมองเห็นความสัมพันธ์อย่างแน่ชัด ระหว่างส่วนประกอบที่รวมเป็นปัญหา หรือสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

1.4 การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถของบุคคลในการรวบรวม ส่วนย่อยต่าง ๆ เข้าเป็นส่วนรวมที่มีโครงสร้างใหม่ มีความชัดเจน และมีคุณภาพสูงขึ้น

1.5 การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถของบุคคลในการวินิจฉัย ตีริยาของสิ่งของต่าง ๆ โดยมีกฎเกณฑ์ที่ใช้ช่วยประเมินค่า นี่ อาจเป็นกฎเกณฑ์ที่บุคคลสร้างขึ้นมา หรือมีอยู่แล้วก็ตาม

2. พฤติกรรมด้านเจตคติ

เจตคติเป็นกระบวนการทางค้านจิตใจ อารมณ์ความรู้สึก ความสนใจ เจตคติ การให้คุณค่า การปรับปรุงค่านิยม การแสดงคุณลักษณะตามค่านิยมที่ยึดถือ รวมไปถึงความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ กันจะบอกแนวโน้มของบุคคลในการกระทำพฤติกรรม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย ซึ่งได้แบ่งขั้นตอนการเกิดพฤติกรรมด้านเจตคติ ได้ดังนี้

2.1 การรับหรือการให้ความสนใจ (Receiving or Attending) เป็นขั้นที่บุคคล ถูกกระตุ้นให้ทราบว่าเหตุการณ์ หรือสิ่งร้านทางอย่างเด็ดขาด และบุคคลนั้นมีความยินดี หรือมี ภาระจิตใจพร้อมที่จะรับหรือให้ความพอใจต่อสิ่งร้านนั้น ในการยอมรับนี้ประกอบด้วย ความ ตระหนัก ความยินดีที่ควรรับและการเลือกรับ

2.2 การตอบสนอง (Responding) เป็นขั้นที่บุคคลถูกใจให้เกิดความรู้สึก ผู้มีค่าต่อสิ่งเรา เป็นเหตุให้บุคคลพ衡阳ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนอง พฤติกรรมขั้นนี้ คือ ความยินยอม ความเต็มใจ และความพอใจที่จะตอบสนอง

2.3 การให้ค่านิยม (Valuing) เป็นขั้นที่บุคคลมีปฏิกริยาซึ่งแสดงให้เห็นว่า บุคคลนั้นยอมรับว่า เป็นสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับตนเอง และได้นำไปพัฒนาเป็นของตนอย่างแท้จริง พฤติกรรมขั้นนี้ส่วนมากใช้คำว่า “ค่านิยม” ซึ่งการเกิดค่านิยมนี้ประกอบด้วย การยอมรับ ความชอบและการผูกมัดค่านิยมเข้ากับตนเอง

2.4 การจัดกลุ่มค่า (Organization) เป็นขั้นที่บุคคลจัดระบบของค่านิยมต่าง ๆ ให้เข้ากันโดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมนั้น ในการจัดกลุ่มนี้ประกอบด้วย การสร้างแนวความคิดเกี่ยวกับค่านิยม และการจัดระบบของค่านิยม

2.5 การแสดงลักษณะตามค่านิยมที่ขึ้นต้อง (Characterization by a Value or Complex) พฤติกรรมขั้นนี้ถือว่าบุคคลมีค่านิยมหลายชนิด และจัดอันดับของค่านิยมเหล่านั้น จากดีที่สุดไปถึงน้อยที่สุด พฤติกรรมเหล่านี้จะเป็นตัวที่ถ่ายทอดความคุณพุทธิกรรมของบุคคล พฤติกรรมในขั้นนี้ประกอบด้วย การวางแผนทางของการปฏิบัติ และการแสดงลักษณะที่จะปฏิบัติตามแนวทางที่เขากำหนด

3. พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ

พฤติกรรมด้านการปฏิบัตินี้ เป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย ซึ่งรวมทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกและสังเกตได้ เป็นพฤติกรรมขั้นสุดท้ายที่บุคคลปฏิบัติออกมา โดยมีด้านความรู้ และด้านเจตคติ เป็นตัวช่วยให้เกิดพฤติกรรมด้านการปฏิบัติที่ถูกต้อง แต่กระบวนการในการที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมนี้ต้องอาศัยระยะเวลาและการตัดสินใจหลายขั้นตอน แต่นักวิชาการก็เชื่อว่ากระบวนการทางการศึกษาจะช่วยให้เกิดพฤติกรรมการปฏิบัติได้

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ (Knowledge) เจตคติ (Attitude) และการปฏิบัติ (Practice)

รูปแบบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ (Schwartz, 1975) สามารถสรุปรูปแบบของความสัมพันธ์ออกได้เป็น 4 ลักษณะคือ

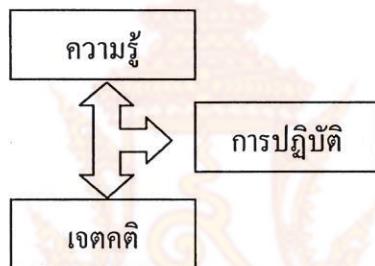
รูปแบบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้

ลักษณะที่ 1

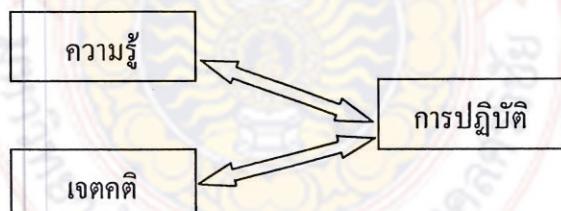
เจตคติเป็นตัวกลางที่ทำให้เกิดความรู้และการปฏิบัติ ดังนั้นความรู้มีความสัมพันธ์กับเจตคติ และเจตคติมีผลต่อการปฏิบัติ

ลักษณะที่ 2

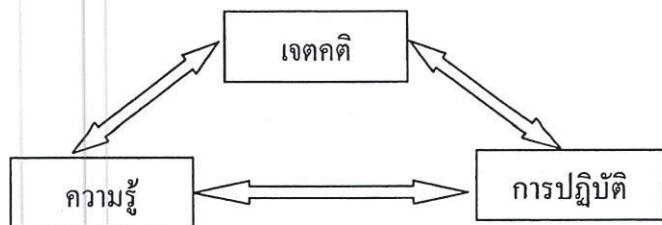
ความรู้และเจตคติมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการปฏิบัติตามมา

ลักษณะที่ 3

ความรู้และเจตคติต่างกัน ทำให้เกิดการปฏิบัติได้ โดยที่ความรู้และเจตคติไม่จำเป็นต้องสัมพันธ์กัน

ลักษณะที่ 4

ความรู้มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม สำหรับทางอ้อมนั้นมีเขตคิดเห็นตัวกลางทำให้เกิดการปฏิบัติตามมาได้

จากรูปแบบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมข้างต้นพบว่า พฤติกรรมแต่ละด้านส่งผลทำให้เกิดการปฏิบัติตามมาในตอนสุดท้าย ซึ่งเป็นการกระทำของสิ่งมีชีวิตที่สามารถวัดได้หรือสังเกตได้ มุขย์มีพฤติกรรมต่าง ๆ มากmany พฤติกรรมที่นับได้ว่ามีความสำคัญอย่างหนึ่งคือ พฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ซึ่งนับว่าเป็นการปฏิบัติของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกับปัจจัยในการดำเนินชีวิต ทั้งในด้านที่เป็นประโยชน์ และในด้านที่ไม่มีประโยชน์

จากรายงานการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษา (กัลยา นามส่วน, 2547) มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษา วิทยาเขตเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิทยาเขตเพชรบุรี จำนวน 233 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ชั้นปี และสถานภาพการเป็นนักศึกษาต่อภาคเรียน (รอบเข้าและรอบบ่าย) กับค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ของนักศึกษา โดยสถิติที่ใช้คือ t-test และหาความสัมพันธ์ระหว่างคณะวิชาและภูมิลำเนากับค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษา โดยใช้สถิติ Chi –Square, ONE – WAY ANOVA

วิธีการวิจัยได้ศึกษาจากประชากรที่เป็นนักศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 511 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มตัวอย่างตามตารางจำนวนตัวอย่างของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 233 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบ Check list ผลการวิจัย พบว่า

- จากการศึกษาค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษา นักศึกษามีค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษาเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 โดยเฉลี่ยคนละ 16,802.88 บาท นักศึกษามีค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษาเฉลี่ยต่อเดือน โดยเฉลี่ยคนละ 5,298.15 บาท และ นักศึกษาคณะวิชา ออกแบบ มีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา (ค่าลงทะเบียนเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษา ค่าใช้จ่ายส่วนตัว) เฉลี่ยคนละ 26,132.13 บาทต่อภาคเรียน โดยนักศึกษาคณะวิชาบริหารศิลป์มีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา เฉลี่ยคนละ 25,216.29 บาท ต่อภาคเรียน นักศึกษาคณะวิชาหัตถกรรม

มีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา เนลี่ยคนละ 21,357.21 บาทต่อภาคเรียน และนักศึกษาคณะวิชาศิลปประชำชาติ มีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา เนลี่ยคนละ 25,300.20 บาทต่อภาคเรียน

2. เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษาเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา จำแนกตาม เพศ ภาคเรียน (รอบเข้าและรอบน้ำย) และระดับประกาศนียบตริวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และ ระดับปริญญาตรี ไม่มีความแตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษาเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาคณะวิชาหัตถกรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับ นักศึกษาคณะวิชาออกแบบและคณะวิชาวิจิตรศิลปี

4. เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษาแตกต่าง กันกับนักศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพฯ และภาคกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก มีค่าใช้จ่าย ระหว่างการศึกษาเฉลี่ยต่อเดือนไม่แตกต่างกับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5. นักศึกษาส่วนใหญ่เคยประสบปัญหาการเงิน และใช้วิธีการแก้ไขปัญหาเมื่อ ประสบปัญหาทางการเงิน โดยขอจากพ่อแม่ ญาติ ขอยืมจากเพื่อนและทำงานพิเศษ นอกจากรายนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาการเงินโดยให้ทางวิทยาเขตฯ จัดหา ทุนการศึกษาให้ ช่วยจัดทำงานพิเศษให้ และให้ผ่อนชำระค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียม การศึกษา

6. สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายของนักศึกษาคือ นิสัยฝุ่นเพ้อຍของตนเอง เพื่อน ๆ และครอบครัว ส่วนพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้จ่ายตามใจตัวเองโดยไม่มี การวางแผนใด ๆ

จากผลการวิจัยทำให้ทราบค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษา และค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นักศึกษาที่ต้องจ่ายเอง ดังนั้น เมื่อทราบผลจากการวิจัยนี้แล้วสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ควรจะนำไปใช้ในการกำหนดนโยบาย และวางแผนในการให้ความช่วยเหลือนักศึกษาที่มีประสบปัญหาในด้านฐานะทางเศรษฐกิจที่อยู่ในระดับต่ำ และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด

นอกจากนี้ ในอนาคตควรรู้มีแนวคิดในการที่จะให้สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ออกไปอยู่ร่วมกับระบบราชการ โดยมีสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งทำให้สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่าง ๆ ต้องมีการแสวงหารายได้เพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการตนเองมากขึ้น แต่โดยหลักการนี้ สถาบันฯ ไม่สามารถจะเป็นองค์กรที่แสวงหากำไรได้ ดังนั้น การศึกษาเรื่องนี้จึงเป็นข้อมูลให้สถาบันฯ ได้นำไปใช้ในการวางแผนนโยบายและกำหนดแผนในการเก็บค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพรายได้ของผู้ปกครอง โดยยังคงให้ผู้ศึกษาสามารถศึกษาได้ ในขณะเดียวกันสถาบันฯ ก็สามารถจะดำเนินกิจการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผลิตกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถไปพัฒนาประเทศชาติได้ต่อไป

จันทร์ มนวงศ์, เจริญ จาธุรัตน์, ชลธิชา บุญช่วย, ผู้สตี ดีนุช, ศศิโภกิต พ่องจิต, ศรีกุล บุญเนรมิต, สุพรรยา ไทยพาท และอัจฉรา ทองพันชั่ง (2545) ได้ศึกษาวิจัยพฤติกรรมการใช้เงินกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ศึกษาคือนักศึกษาภาคปกติระดับปริญญาตรีที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวน 350 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือสภาพภูมิหลัง เหตุผล และพฤติกรรมการใช้เงินกู้ยืม เพื่อการศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยสถิติ t-test และ One-way anova ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาสถาบันราชภัฏกำแพงเพชรที่ขอรับเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ และมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด พักอาศัยหาพักภัยนอกสถาบัน บิความารค่าอยู่ร่วมกัน และมีอาชีพเป็นเกษตรกรมากที่สุด ในด้านพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินพบว่า นักศึกษาใช้จ่ายเงินในด้านที่มีความจำเป็นอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ค่าอุปกรณ์การเรียน สำหรับพุฒิกรรมด้านฟุ่มเพื่อยืนนั้น อยู่ในระดับน้อย ส่วนใหญ่จะใช้จ่ายเงินสำหรับซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สาขา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินของผู้กู้ยืมเงินในระบบ กยศ. ระดับปริญญาตรีทุก ชั้นปี ซึ่งเป็นผู้กู้ยืมรายเก่า วิธีดำเนินการวิจัยจึงเน้นที่การเก็บรวบรวมข้อมูลปัจจุบันภูมิและข้อมูลอดีตภูมิ แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป ข้อมูลส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้กู้ยืม ข้อมูลสภาพครอบครัว ข้อมูลการได้รับทุนการศึกษารูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา

ในบทนี้ ได้เสนอกระบวนการดำเนินการวิจัย โดยกล่าวถึงวิธีการศึกษาค้นคว้า ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ศึกษาในที่นี้คือนักศึกษาผู้กู้ยืมรายเก่าระดับปริญญาตรี ปีที่ 1-4 ที่กู้ยืมเงินในระบบ กยศ. กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1/2549 จำนวนทั้งสิ้น 1,188 คน จากคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยแยกตามประเภทของผู้กู้ยืม ได้ดังรายละเอียดในตาราง 3.1

ตาราง 3.1 จำนวนผู้ที่ยื่น แบบประเมินประเภทผู้ที่ยื่น

ประเภทผู้ที่ยื่น (ปีการศึกษา 2549)	จำนวน
ผู้ที่รายเก้า (ปริญญาตรี ปีที่ 1 – 4)	792
ผู้ที่รายเก้าจากสถานศึกษาอื่น (ปริญญาตรี ปีที่ 1)	396
รวม	1,188

ที่มา. แผนกกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิชัย

สงขลา

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

จากประชากรที่ศึกษาในที่นี้คือนักศึกษาผู้ที่ยื่นรายเก้าระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ที่กู้ยืมเงินในระบบ (กยศ.) จำนวนทั้งสิ้น 1,188 คน เนื่องจากประชากรมีจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานาเคน (Taro Yamane, 1967) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(0.05)^2}$$

$$300 = \frac{1,188}{1 + 1,188(0.05)^2}$$

เมื่อ	n	คือ	จำนวนตัวอย่าง หรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N		คือ	จำนวนหน่วยทั้งหมด หรือ ขนาดของประชากรทั้งหมด
e		คือ	ความคาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง (sampling error) ในที่นี้จะกำหนดเท่ากับ $+/- 0.05$ ภายใต้ความเชื่อมั่น 95%

จากนั้นผู้วิจัยจะใช้วิธีสุ่มแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) ดังนี้

ตาราง 3.2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แยกตามคณะ

คณะ	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. บริหารธุรกิจ	480	121
2. ศิลปศาสตร์ประยุกต์	270	68
3. วิศวกรรมศาสตร์	438	111
รวม	1,188	300

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสำรวจซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

3.2.1 ขั้นวางแผนเพื่อสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้วางแผนในการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาขั้นตอนการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยศึกษาจากเอกสาร และขอคำปรึกษาจากผู้ปฏิบัติงานกองทุนฯ เพื่อกำหนดรอบแนวคิดเบื้องต้นในการสร้างเครื่องมือ

ขั้นที่ 2 ศึกษาวางแผนให้กู้ยืมที่ กยศ. โอนให้กับสถานศึกษาเพื่อเป็นค่าลงทะเบียน และโอนให้กับนักศึกษา เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายรายเดือน เพื่อให้ทราบสถานภาพทั่ว ๆ ไป ตลอดจนภาพรวมปัญหาและอุปสรรค ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาร่วมกับข้อมูลจากตอนที่ 1 พัฒนาเป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัยต่อไป

ขั้นที่ 3 รวบรวมข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 มากำหนดแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน

3.2.2 ขั้นการสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ในขั้นการวางแผนมาสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยให้ผู้ตอบสามารถประเมินพฤติกรรมได้ 6 ระดับ เพื่อวัดรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้ถือบัตรประจำตัวประชาชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตภาคใต้ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการศึกษา ระดับการศึกษา คณะที่ศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสม ภูมิลำเนา เป็นต้น มีลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสภาพครอบครัวและสภาพเศรษฐกิจ ได้แก่ การพักอาศัย รายได้รวมของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพของบิดามารดา เป็นต้น มีลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลการถือบัตรเครดิตเพื่อการศึกษา ได้แก่ จำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา การได้รับทุนการศึกษารูปแบบอื่น ๆ ความต้องการใช้จ่ายเงิน เป็นต้น มีลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในด้านบวกและด้านลบ โดยด้านบวกตั้งแต่ข้อ 1-11 และด้านลบตั้งแต่ข้อ 12-20 ได้แก่ การวางแผนการใช้จ่ายเงินล่วงหน้า การจัดสรรเงินค่าใช้จ่ายไปใช้ในด้านต่าง ๆ อย่างไรบ้าง เพื่อให้ทราบถึงระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินทั้งในด้านที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมของผู้ถือบัตร ได้แก่ ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อเสนอแนะมาพัฒนากระบวนการทำงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เข้าร่วมชั้นให้ได้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และได้ทำการปรับปรุงแก้ไข จำนวน 5 ครั้ง นำไปทดสอบความเที่ยงตรง (Pre-test) กับนักศึกษาภูมิเมืองทุนเงินให้ภูมิเมืองเพื่อการศึกษารายใหม่ ซึ่งมีไก่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยกำลังศึกษา จำนวน 50 ชุด

จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตอบแล้วมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีของ cronbach โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient Method) ซึ่งกำหนดค่าแอลfa 0.75 ขึ้นไปจึงถือได้ว่ามีความน่าเชื่อมั่น โดยผลการทดสอบความน่าเชื่อมั่นของแบบสอบถามครั้งนี้ พบว่า แบบสอบถามข้อมูลรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.85

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีการจัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการให้ข้อมูลของนักศึกษาที่เป็นผู้ภูมิเมืองเก่า ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 ทุกคณะ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดโดยตัวแล้ว จำนวน 300 ตัวอย่าง เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนจะทำการตรวจสอบความถูกต้องของการตอบแบบสอบถาม คัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์นำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้เริ่มดำเนินการในช่วงภาคเรียนที่ 1/2549 และได้เก็บรวบรวมแล้วเสร็จภายใน 3 สัปดาห์ โดยได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนจำนวน 300 ชุด ดังนี้

ผู้ภูมิเมืองบริหารธุรกิจ	จำนวน	121 ชุด
ผู้ภูมิเมืองศิลปศาสตร์ประยุกต์	จำนวน	68 ชุด
ผู้ภูมิเมืองวิศวกรรมศาสตร์	จำนวน	111 ชุด

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 การจัดกระทำข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมมาแล้วได้นำมาลงรหัส และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำหรับ Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) เพื่อการหาค่าทางสถิติพื้นฐาน ในแบบสอบถามตอนที่ 1-3 ได้แก่ การหาค่าความถี่ (frequencies) ค่าร้อยละ (percentage) ในแบบสอบถามตอนที่ 4 ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (mean) การวิเคราะห์ค่าสถิติ t-test และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ One way analysis of variance และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Sheffe สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 5 เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน

เพื่อให้การแปลความหมายในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถามตอนที่ 4 ข้อมูลรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ดังต่อไปนี้

เกณฑ์การแปลผล แบบสอบถามระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามในแต่ละข้อแล้วนำมาแปลความหมายด้วยเกณฑ์ประเมิน โดยใช้ช่วงห่าง 3 ช่วง ดังนี้

1. รูปแบบพฤติกรรมด้านบวก ข้อที่ 1-11

ค่าเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำหรือน้อย ค่าเฉลี่ย 2.34-3.67 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.68-5.00 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงหรือมาก

2. รูปแบบพฤติกรรมด้านลบ ข้อที่ 12-20

ค่าเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับ สูงหรือมาก ค่าเฉลี่ย 2.34-3.67 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.68-5.00 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำหรือน้อย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับรายละเอียดที่จะนำเสนอในบทนี้เป็นผลของการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยและเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชานักศึกษาชั้นปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2562 เพื่อให้สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้กู้ยืมรายเก่าประจำปีการศึกษา
2. เพื่อศึกษาถึงตัวแปรที่กำหนดรูปแบบพฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
3. เพื่อศึกษาความต้องการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอในรูปแบบของตารางและการบรรยายประกอบตามลำดับดังนี้

ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งตามข้อมูลในแบบสอบถาม 5 ตอน โดยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS วิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตาราง 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ถือบัตรพิจารณาจำแนกกลุ่มภูมิภาค

กลุ่มภูมิภาค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1. ชาย	157	52.3
2. หญิง	143	47.7
รวม	300	100.0
2. อายุ		
1. 18-20 ปี	66	22.0
2. 21-23 ปี	203	67.7
3. 24-26 ปี	21	7.0
4. 27-29 ปี	10	3.3
5. 30 ปีขึ้นไป	-	-
รวม	300	100.0
3. สถานภาพการศึกษา		
1. ภาคปกติ	190	63.7
2. ภาคสมบูรณ์	110	36.7
รวม	300	100.0
4. ระดับการศึกษา		
1. ปริญญาตรี ปีที่ 1 (2 ปี)	81	27.0
2. ปริญญาตรี ปีที่ 2 (2 ปี)	100	33.3
3. ปริญญาตรี ปีที่ 1 (4 ปี)	29	9.7
4. ปริญญาตรี ปีที่ 2 (4 ปี)	40	13.3
5. ปริญญาตรี ปีที่ 3 (4 ปี)	25	8.3
6. ปริญญาตรี ปีที่ 4 (4 ปี)	25	8.3
รวม	300	100.0

ตาราง 4.1 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ถือบัตร พิจารณาจำแนกถักขยะ
ทางประชาราษฎร์

ถักขยะทางประชาราษฎร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. คณะวิชา		
1. บริหารธุรกิจ	121	40.3
2. ศิลปศาสตร์ประยุกต์	68	22.7
3. วิศวกรรมศาสตร์	111	37.0
รวม	300	100.0
6. เกรดเฉลี่ยประจำภาค		
1. ต่ำกว่า 2.00	20	6.7
2. 2.00 – 2.49	97	32.3
3. 2.50 – 2.99	74	24.7
4. 3.00 – 3.49	60	20.0
5. 3.50 ขึ้นไป	49	16.3
รวม	300	100.0
7. ภูมิลำเนา		
1. เขตอำเภอเมืองสงขลา	56	18.7
2. นอกเขตอำเภอเมืองสงขลา	139	46.3
3. ต่างจังหวัด	105	35.0
รวม	300	100.0
8. การเดินทางมาเรียน		
1. เดิน	36	12.0
2. รถจักรยาน	13	4.3
3. รถจักรยานยนต์	190	63.3
4. รถประจำทาง	49	16.3
5. รถยนต์ส่วนตัว	2	0.7
รวม	300	100.0

จากตาราง 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้เข้ามารับราชการตามลักษณะทางประชากร พนวจ

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 และเป็น เพศหญิง จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 18-20 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 อายุระหว่าง 21-23 ปี จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 67.7 อายุระหว่าง 24-26 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 อายุระหว่าง 27-29 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และอายุ 30 ปีขึ้นไป ไม่พบในกลุ่มตัวอย่าง

3. สภาพการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในภาคปกติ จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 และศึกษาในภาคสมทบ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7

4. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 หลักสูตร 2 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 ปีที่ 2 หลักสูตร 2 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 ปีที่ 2 หลักสูตร 4 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 ปีที่ 3 หลักสูตร 4 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และปีที่ 4 หลักสูตร 4 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

5. คณะ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 และคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0

6. เกรดเฉลี่ยประจำภาค กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 เกรดเฉลี่ย 2.00-2.49 จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 เกรดเฉลี่ย 2.50-2.99 จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 เกรดเฉลี่ย 3.00-3.49 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และเกรดเฉลี่ยสูงกว่า 3.50 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3

7. ภูมิลำเนา กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยในเขตอำเภอเมืองสงขลา จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 นอกเขตอำเภอเมืองสงขลา จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 และมีภูมิลำเนาในต่างจังหวัด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 35

8. การเดินทางมาเรียน กลุ่มตัวอย่างที่เดินทางมาเรียนโดยการเดิน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 โดยรถจักรยาน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 โดยรถจักรยานยนต์ จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 โดยรถประจำทาง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49 โดยรถยนต์ส่วนตัว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 และโดยวิธีอื่น ๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

ตอนที่ 2 ข้อมูลสภาพครอบครัวและสภาพเศรษฐกิจ

ตาราง 4.2 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ถือบัตรประจำตัวตามสภาพครอบครัวและสภาพเศรษฐกิจ

สภาพครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
9. การพักอาศัย		
1. บ้านตันเอง	90	30.0
2. บ้านเช่า	92	30.7
3. หอพัก	106	35.3
4. อื่น ๆ	12	4.0
รวม	300	100.0
10. รายได้ของบิดามารดารวมกัน		
1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	58	19.3
2. 5,001-8,000 บาท	124	41.3
3. 8,001-10,000 บาท	43	14.3
4. 10,001-15,000 บาท	34	11.3
5. 15,001-20,000 บาท	9	3.0
6. 20,000 ขึ้นไป บาท	26	8.7
7. ไม่มีรายได้	6	2.0
รวม	300	100.0

**ตาราง 4.2 (ต่อ) แสดงจำนวนร้อยละของผู้ถูกยึด จำแนกตามสภาพครอบครัว
และสภาพเศรษฐกิจ**

สภาพครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
11. อาชีพของบิดา		
1. รับราชการ	47	15.7
2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	1.0
3. พนักงานบริษัทเอกชน	6	2.0
4. เกษตรกร	145	48.3
5. ลูกจ้างชั่วคราว	24	8.0
6. ลูกจ้างประจำ	7	2.3
7. พ่อบ้าน	1	0.3
8. อื่นๆ	67	22.3
รวม	300	100.0
12. อาชีพของมารดา		
1. รับราชการ	20	6.7
2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	3.0
3. พนักงานบริษัทเอกชน	3	1.0
4. เกษตรกร	128	42.7
5. ลูกจ้างชั่วคราว	25	8.3
6. ลูกจ้างประจำ	14	4.7
7. แม่บ้าน	44	14.7
8. อื่นๆ	57	19.0
รวม	300	100.0

ตาราง 4.2 (ต่อ) แสดงจำนวนร้อยละของผู้กู้ยืม จำแนกตามสภาพครอบครัว และสภาพเศรษฐกิจ

สภาพครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
13. สถานภาพของบุคคลมาตรา		
1. อายุด้วยกัน	241	80.3
2. หย่าร้าง	27.6	7.0
3. แยกกันอยู่	6	2.0
4. มารดาเสียชีวิต	5	1.7
5. บิดาเสียชีวิต	21	7.0
รวม	300	100.0
14. ผู้อุปการะทางการเงิน		
1. บิดา	34	11.33
2. มารดา	76	25.33
3. บิดาและมารดา	145	48.33
4. ญาติ พี่น้อง	25	8.33
5. รับผิดชอบตนเอง	15	5.00
6. อื่นๆ	5	1.67
รวม	300	100.0
15. จำนวนพี่น้องที่อยู่ในวัยเรียน		
1. ไม่มีพี่น้องที่อยู่ในวัยเรียน	62	20.7
2. มีพี่น้องในวัยเรียน 1-2 คน	144	48.0
3. มีพี่น้องในวัยเรียน 3-4 คน	89	29.7
4. มีพี่น้องในวัยเรียน มากกว่า 4 คน	5	1.7
รวม	300	100.0

จากตาราง 4.2 แสดงจำนวนร้อยละของผู้กู้ยืม พิจารณาจำแนกตามสภาพครอบครัว พบว่า

9. การพักอาศัย กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยบ้านตนเอง จำนวน 90 คน เป็นร้อยละ 30.0 พักอาศัยหอพัก จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 พักอาศัยบ้านเช่า จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 และพักอาศัยสถานที่อื่น ๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

10. รายได้ของบิความารดาวนกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของบิความารดาวนกัน ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 19 รายได้ 5,001-8,000 บาท จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 รายได้ 8,001-10,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 รายได้ 10,001-15,000 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 รายได้ 15,001-20,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 รายได้มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 และ ไม่มีรายได้ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

11. อาชีพของบิดา กลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพรับราชการ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 อาชีพ พนักงานบริษัท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 อาชีพเกษตรกร จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 อาชีพลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 อาชีพลูกจ้างประจำ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 อาชีพพ่อบ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 และอาชีพ อื่น ๆ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3

12. อาชีพของมารดา กลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพรับราชการ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 อาชีพ พนักงานบริษัท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 อาชีพเกษตรกร จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 อาชีพลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 อาชีพลูกจ้างประจำ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 อาชีพแม่บ้าน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 และ อาชีพอื่น ๆ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19

13. สถานภาพของบิความารดา กลุ่มตัวอย่างที่บิความารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 80.3 อยู่ร้าง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 แยกกันอยู่ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 มารดาเสียชีวิต จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และบิความารดาเสียชีวิต จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0

14. ผู้อุปการะทางการเงิน กลุ่มตัวอย่างที่บิดาเป็นผู้อุปการะทางการเงิน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 มาตราเป็นผู้อุปการะทางการเงิน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 บิดามารดาเป็นผู้อุปการะทางการเงิน จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 ญาติพี่น้องเป็นผู้อุปการะทางการเงิน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 อุปการะตนเอง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และอื่น ๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67

15. จำนวนพี่น้องที่อยู่ในวัยเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพี่น้องในวัยเรียน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 พี่น้องในวัยเรียน 1-2 คน จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 พี่น้องในวัยเรียน 3-4 คน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 และพี่น้องในวัยเรียนมากกว่า 4 คน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

ตอนที่ 3 ข้อมูลการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา

ตาราง 4.3 แสดงจำนวนร้อยละของผู้กู้ยืม จำนวนการได้รับเงินค่าใช้จ่าย

การได้รับเงินค่าใช้จ่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
16. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากบิดามารดา		
1. ต่ำกว่า 1,000 บาท	30	10.0
2. 1,001-2,000 บาท	85	28.3
3. 2,001-3,000 บาท	108	36.0
4. มากกว่า 3,000 บาท	77	25.7
รวม	300	100.0
17. ค่าใช้จ่ายรายเดือนที่ได้รับจาก กยศ.		
1. 500 - 1,000 บาท	25	8.3
2. 1,001- 1,500 บาท	178	59.3
3. 1,501 – 2,000 บาท	97	32.3
รวม	300	100.0
18. การได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ		
1. เคยได้รับทุนอื่น ๆ	54	18.0
2. ไม่เคยได้รับทุนอื่น ๆ	246	82.0
รวม	300	100.0

ตาราง 4.3 (ต่อ) แสดงจำนวนร้อยละของผู้ถูํยม จำแนกตามการได้รับเงินค่าใช้จ่าย

การได้รับเงินค่าใช้จ่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
19. ความเพียงพอของค่าใช้จ่ายที่ได้รับ		
1. เพียงพอ	168	56.0
2. ไม่เพียงพอ	132	44.0
รวม	300	100.0

จากตาราง 4.3 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ถูํยม พิจารณาจำแนกตามการได้รับเงินค่าใช้จ่าย พบว่า

16. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากบิดามารดา กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ได้รับค่าใช้จ่าย 1,001-2,000 บาท จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ได้รับค่าใช้จ่าย 2,001-3,000 บาท จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 และได้รับค่าใช้จ่ายมากกว่า 3,000 บาท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7

17. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจาก กยศ. กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับค่าใช้จ่ายส่วนตัวดังแต่ 500-1,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ได้รับค่าใช้จ่าย 1,001-1,500 บาท จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 และได้รับค่าใช้จ่ายตั้งแต่ 1,501-2,000 บาท จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3

18. การได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างที่เคยได้รับทุนการศึกษาในรูปแบบอื่น ๆ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 และไม่เคยได้รับทุนการศึกษาในรูปแบบอื่น ๆ จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 82.0

19. ความพอเพียงของค่าใช้จ่ายที่ได้รับ กลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าค่าใช้จ่ายที่ได้รับเพียงพอต่อการใช้จ่าย จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 และเห็นว่าไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4

ตาราง 4.4 แสดงจำนวนร้อยละของผู้กู้ยืม จำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่ต้องการต่อเดือน

การได้รับเงินค่าใช้จ่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20. จำนวนค่าใช้จ่ายที่ต้องการ (ต่อเดือน)		
1. 1,500.00 บาท	1	0.3
2. 2,000.00 บาท	56	18.7
3. 2,500.00 บาท	39	13.0
4. 3,000.00 บาท	105	35.0
5. 3,500.00 บาท	17	5.7
7. 4,000.00 บาท	42	14.0
8. 4,500.00 บาท	9	3.0
9. 5,200.00 บาท	24	8.0
10. 6,000.00 บาท	1	0.3
รวม	300	100.0

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
จำนวนค่าใช้จ่ายที่ต้องการ	300	1,500	6,000	3,184	966.29

จากตาราง 4.4 แสดงจำนวนร้อยละของผู้กู้ยืม พิจารณาจำนวนเงินที่ต้องการต่อเดือน พบว่า

20. จำนวนค่าใช้จ่ายที่ต้องการ (ต่อเดือน) กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 3,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 35.0 ต้องการค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำสุด 1,500 บาท และสูงสุด จำนวน 6,000 บาท โดยมีค่าเฉลี่ยความต้องการใช้จ่ายเงินต่อเดือนเท่ากับ 3,184 บาท

ตาราง 4.5 แสดงจำนวนร้อยละของผู้กู้ยืม จำแนกตามการรายจ่ายของนักศึกษา ต่อเดือน

รายจ่ายของนักศึกษา (ต่อเดือน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
21. ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา (ต่อเดือน)		
1. 1,000 บาท	5	1.7
2. 1,500 บาท	9	3.0
3. 1,600 บาท	4	1.3
4. 1,800 บาท	8	2.7
5. 2,000 บาท	51	17.0
7. 2,200 บาท	5	1.7
8. 2,500 บาท	19	6.3
9. 2,800 บาท	3	1.0
10. 3,000 บาท	99	33.0
11. 3,200 บาท	5	1.7
12. 3,500 บาท	19	6.3
13. 3,800 บาท	16	2.0
14. 4,000 บาท	37	12.3
15. 4,500 บาท	6	2.0
16. 5,000 บาท	14	4.7
17. 5,500 บาท	5	1.7
18. 7,000 บาท	1	0.3
19. 8,000 บาท	4	1.3
รวม	300	100.0

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
รายจ่ายของนักศึกษา ต่อเดือน	300	1,000	8,000	3,073	1,126

จากตาราง 4.5 แสดงจำนวนร้อยละของผู้กู้ยืม พิจารณาจำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน พบว่า

21. จำนวนค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา (ต่อเดือน) กลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 3,000 บาท หากที่สุด ร้อยละ 33.0 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำสุด 1,000 บาท สูงสุด จำนวน 8,000 บาท โดยมีค่าเฉลี่ยรายจ่ายต่อเดือน 3,073 บาท

ตาราง 4.6 แสดงจำนวนร้อยละของผู้กู้ยืม จำแนกตามความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการให้กู้ยืมเงิน

ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการให้กู้ยืมเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
22. การทราบวัตถุประสงค์การให้กู้ยืมเงิน		
1. ทราบวัตถุประสงค์	243	81.0
2. ไม่ทราบวัตถุประสงค์	57	19.0
รวม	300	100.0

จากตาราง 4.6 แสดงจำนวนร้อยละของผู้กู้ยืม พิจารณาจำแนกตามความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการให้กู้ยืมเงิน พบว่า

22. ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงิน กลุ่มตัวอย่างที่มีความเข้าใจวัตถุประสงค์ จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 81.0 ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0

ตาราง 4.7 แสดงจำนวนร้อยละของผู้กู้ยืม จำแนกตามเหตุผลในการกู้ยืมเงิน

เหตุผลการกู้ยืมเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
23. เหตุผลที่สำคัญในการกู้ยืมเงิน		
1. บิความราคาไม่สามารถส่งเสียได้	26	8.7
2. เพื่อมีเงินสำหรับใช้จ่ายไม่ขาดสน	9	3.0
3. เพื่อรับผิดชอบด้านการเงินเอง	16	5.3
4. กู้ยืมเงินตามอย่างเพื่อน	3	1.0
5. ใช้สิทธิการเป็นนักศึกษา	5	1.7
6. เพื่อบรเทาความเดือดร้อนของพ่อแม่	208	69.3
7. เพื่อซื้ออุปกรณ์การเรียน	4	1.3
8. อื่นๆ	29	9.7
รวม	300	100.0

จากตาราง 4.7 แสดงจำนวนร้อยละของผู้กู้ยืม พิจารณาจำแนกตามเหตุผล
ในการกู้ยืมเงิน พบว่า

23. เหตุผลในการกู้ยืมเงิน กลุ่มตัวอย่างที่ บิดามารดาไม่สามารถส่งเสียได้
จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 เพื่อมีเงินสำหรับใช้จ่ายไม่ขาดสนับ จำนวน 9 คน คิดเป็น^{ร้อยละ 3.0} เพื่อรับผิดชอบด้านการเงินเองจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 กู้ยืมเงินตาม^{ขอ}ย่างเพื่อนจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05 ใช้สิทธิการเป็นนักศึกษาจำนวน 5 คน คิดเป็น^{ร้อยละ 1.7} เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของพ่อแม่จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3 เพื่อ^{ซื้ออุปกรณ์การเรียน}จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และอื่น ๆ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7

การวิเคราะห์แบบสอบถามระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามในแต่ละข้อ โดยนำมาแปลความหมาย
ด้วยเกณฑ์ประเมิน ใช้ช่วงห่าง 3 ช่วง ดังนี้

1. รูปแบบพฤติกรรมด้านบวก ข้อที่ 1-11

ค่าเฉลี่ย 0.00-2.33 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับ ต่ำหรือน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.34-3.67 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.68-5.00 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับ สูงหรือมาก

2. รูปแบบพฤติกรรมด้านลบ ข้อที่ 12-20

ค่าเฉลี่ย 0.00-2.33 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับ สูงหรือมาก
ค่าเฉลี่ย 2.34-3.67 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.68-5.00 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับ ต่ำหรือน้อย

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรม (ด้านบวก)
ในการใช้จ่ายเงินของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน	ค่าเฉลี่ย (N=300)	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
1. มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินล่วงหน้า	3.5333	0.9408	ปานกลาง
2. ซื้อของใช้ในชีวิตประจำวัน	3.4067	0.8701	ปานกลาง
3. ใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา	4.2400*	0.9120	มาก
4. ใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่จำเป็น	3.8033	1.0073	มาก
5. ใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย	3.0933	1.7668	ปานกลาง
6. มีการเก็บเงินออมไว้บางส่วน	2.8400	1.0668	ปานกลาง
7. นำเงินที่ได้ไปซ่อมแซมครอบครัว	2.6367	1.4850	ปานกลาง
8. ใช้จ่ายเงินโดยคำนึงถึงภาระหนี้ในอนาคต	3.7467	1.1014	มาก
9. เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาขั้นมหาวิทยาลัย	3.3767	1.1942	ปานกลาง
10. จ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ หรือค่าซักรอบรีดที่จำเป็น	2.5433	1.4451	ปานกลาง
11. ซื้อยารักษาโรค	2.5167**	1.9721	ปานกลาง
รวม	3.2487	1.2510	ปานกลาง

* = ค่าสูงสุด (มีพฤติกรรมในระดับมากที่สุด)

** = ค่าต่ำสุด (มีพฤติกรรมในระดับน้อยที่สุด)

จากตาราง 4.8 (พฤติกรรมด้านบวก) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมในการใช้จ่ายเงินในภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.24$) โดยพฤติกรรมเกี่ยวกับการศึกษามากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.24$) รองลงมาคือพฤติกรรมการใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่จำเป็น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$) และพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินเพื่อยารักษาโรค อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.51$) ซึ่งมีระดับพฤติกรรมน้อยที่สุด

**ตาราง 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรม (ด้านลบ)
ในการใช้จ่ายเงินของกลุ่มตัวอย่าง**

พฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับพฤติกรรม
12. นำเงินที่ได้รับไปเล่นการพนัน	0.5133**	1.0678	มาก
13. เบิกถอนเงินในบัญชีทั้งหมดในครั้งเดียว	1.1700	1.2568	มาก
14. จ่ายค่าบัตรเติมเงินโทรศัพท์	2.0267*	1.2400	ปานกลาง
15. เที่ยวสถานบันเทิงหรือเหล้าและบุหรี่	0.9700	1.3175	มาก
16. ซื้อเทป หรือ ซีดี (เพลงหรือหนัง)	0.9933	1.1213	มาก
17. ซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายแฟชั่น	1.9700	1.3247	มาก
18. ซื้อเครื่องประดับหรือเครื่องสำอาง	1.5367	1.3195	มาก
19. จ่ายค่าทำผมและห้องแต่งหน้า	0.9600	1.2151	มาก
20. จ่ายเงินเพื่อการสังสรรค์	1.6567	1.3947	มาก
รวม	1.17967	1.1257	มาก

* = ค่าสูงสุด (มีพฤติกรรมเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด)

** = ค่าต่ำสุด (มีพฤติกรรมเหมาะสมในระดับมากที่สุด)

จากตาราง 4.9 (พฤติกรรมด้านลบ) พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้จ่ายเงินภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 1.17$) โดยการนำเงินที่ได้รับไปเล่นการพนันมีความเหมาะสมมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.51$) การจ่ายเงินเพื่อค่าทำผมและห้องแต่งหน้า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.99$) การนำเงินไปเที่ยวสถานบันเทิงหรือเหล้าและบุหรี่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.97$) การเบิกถอนเงินในบัญชีทั้งหมดในครั้งเดียว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 1.17$) ซื้อเครื่องประดับหรือเครื่องสำอาง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 1.53$) การจ่ายเงินเพื่อสังสรรค์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 1.65$) การซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายแฟชั่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 1.97$) และการจ่ายค่าบัตรเติมเงินโทรศัพท์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.02$) ซึ่งมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

**ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพุทธิกรรม (ด้านบวก)
ในการใช้จ่ายเงินของกลุ่มตัวอย่าง แยกพิจารณาในคณะบริหารธุรกิจ**

พุทธิกรรมการใช้จ่ายเงิน	ค่าเฉลี่ย (N=121)	S.D.	ระดับ พุทธิกรรม
1. มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินล่วงหน้า	3.5785	0.8442	ปานกลาง
2. ซื้อของใช้ในชีวิตประจำวัน	3.4050	0.8424	ปานกลาง
3. ใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา	4.3223*	0.8584	มาก
4. ใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่จำเป็น	3.8099	0.9247	มาก
5. ใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย	3.2479	1.7043	ปานกลาง
6. มีการเก็บเงินออมไว้บางส่วน	2.8678	1.0323	ปานกลาง
7. นำเงินที่ได้ไปซ่อมแซมครอบครัว	2.5537**	1.4430	ปานกลาง
8. ใช้จ่ายเงินโดยคำนึงถึงภาระหนี้ในอนาคต	3.7686	1.2094	มาก
9. เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางมายังมหาวิทยาลัย	3.2562	1.2749	ปานกลาง
10. จ่ายค่าน้ำค่าไฟ หรือค่าซักรอบรีดที่จำเป็น	2.6860	1.4550	ปานกลาง
11. ซื้อยารักษาโรค	2.6694	2.8266	ปานกลาง
รวม	3.287755	1.3105	ปานกลาง

* = ค่าสูงสุด (มีพุทธิกรรมในระดับมากที่สุด)

** = ค่าต่ำสุด (มีพุทธิกรรมในระดับน้อยที่สุด)

จากตาราง 4.10 (พุทธิกรรมด้านบวก) พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพุทธิกรรมในการใช้จ่ายเงินในภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.28$) โดยมีพุทธิกรรมมากที่สุด เกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินเพื่อการศึกษาศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.32$) รองลงมาคือ พุทธิกรรมการใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่จำเป็น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$) พุทธิกรรมการใช้จ่ายเงินโดยมีการคำนึงถึงภาระหนี้ในอนาคตอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.76$) และพุทธิกรรมการนำเงินไปซ่อมแซมครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.55$) ซึ่งมี ระดับพุทธิกรรมน้อยที่สุด

**ตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรม (ด้านลบ)
ในการใช้เงินของกลุ่มตัวอย่าง คณะกรรมการธุรกิจ**

พฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน	ค่าเฉลี่ย (N=121)	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
12. นำเงินที่ได้รับไปเล่นการพนัน	0.4215**	0.9979	มาก
13. เปิกถอนเงินในบัญชีทั้งหมดในครั้งเดียว	1.0826	1.2555	มาก
14. จ่ายค่าบัตรเติมเงินโทรศัพท์	1.9835*	1.2178	มาก
15. เที่ยวสถานบันเทิงหรือเหล้าและบุหรี่	0.7521	1.1922	มาก
16. ซื้อเทป หรือ ซีดี (เพลงหรือหนัง)	0.8760	1.1148	มาก
17. ซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายแฟชั่น	1.9091	1.2315	มาก
18. ซื้อเครื่องประดับหรือเครื่องสำอาง	1.5868	1.2561	มาก
19. จ่ายค่าทำผมและหรือแต่งหน้า	0.9504	1.1608	มาก
20. จ่ายเงินเพื่อการสังสรรค์	1.5289	1.3170	มาก
รวม	1.10909	1.07438	มาก

* = ค่าสูงสุด (มีพฤติกรรมเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด)

** = ค่าต่ำสุด (มีพฤติกรรมเหมาะสมในระดับมากที่สุด)

จากตาราง 4.11 (พฤติกรรมด้านลบ) พบร่วมกับว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้จ่ายเงินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=1.10$) โดยการนำเงินที่ได้รับไปเล่นการพนันมีความเหมาะสมมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=0.42$) การใช้จ่ายเงินเพื่อเที่ยวสถานบันเทิงและซื้อเหล้าบุหรี่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=0.75$) และการจ่ายค่าบัตรเติมเงินโทรศัพท์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=1.98$) ซึ่งมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

**ตาราง 4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพุติกรรม (ด้านบวก)
ในการใช้จ่ายเงินของกลุ่มตัวอย่าง คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์**

พุติกรรมการใช้จ่ายเงิน	ค่าเฉลี่ย (N=68)	S.D.	ระดับ พุติกรรม
1. มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินล่วงหน้า	3.4412	0.699	ปานกลาง
2. ซื้อของใช้ในชีวิตประจำวัน	3.4706	0.837	ปานกลาง
3. ใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา	4.1912*	0.868	มาก
4. ใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่จำเป็น	3.7941	0.890	มาก
5. ใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย	3.0441	1.774	ปานกลาง
6. มีการเก็บเงินออมไว้บางส่วน	2.9706	0.945	ปานกลาง
7. นำเงินที่ได้ไปซ่อมแซมรถ	3.0147	1.263	ปานกลาง
8. ใช้จ่ายเงินโดยคำนึงถึงภาระหนี้ในอนาคต	3.8676	0.879	มาก
9. เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาบัณฑิตวิทยาลัย	3.3529	1.278	ปานกลาง
10. จ่ายค่าน้ำค่าไฟ หรือค่าซักอบรีดที่จำเป็น	2.4118**	1.437	ปานกลาง
11. ซื้อยารักษาโรค	2.4706	1.043	ปานกลาง
รวม	3.2754	1.083	ปานกลาง

* = ค่าสูงสุด (มีพุติกรรมในระดับมากที่สุด)

** = ค่าต่ำสุด (มีพุติกรรมในระดับน้อยที่สุด)

จากตาราง 4.12 (พุติกรรมด้านบวก) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพุติกรรมในการใช้จ่ายเงินในภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) โดยมีพุติกรรมการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับการศึกษามากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือพุติกรรมการใช้จ่ายเงินโดยคำนึงถึงหนี้ในอนาคต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) และพุติกรรมการใช้จ่ายเงินสำหรับค่าน้ำค่าไฟ ค่าซักอบรีด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.41$) ซึ่งมีระดับพุติกรรมน้อยที่สุด

ตาราง 4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพุติกรรม (ด้านลบ)

ในการใช้เงินของกลุ่มตัวอย่าง คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

พุติกรรมการใช้จ่ายเงิน	ค่าเฉลี่ย (N=68)	S.D.	ระดับ พุติกรรม
12. นำเงินที่ได้รับไปเล่นการพนัน	0.4118**	1.0255	มาก
13. เปิดถอนเงินในบัญชีทั้งหมดในครั้งเดียว	1.0441	1.1645	มาก
14. จ่ายค่าบัตรเติมเงินโทรศัพท์	1.9412	1.2682	มาก
15. เที่ยวสถานบันเทิงหรือเหล้าและบุหรี่	0.8235	1.1837	มาก
16. ซื้อเทป หรือ ซีดี (เพลงหรือหนัง)	0.9412	1.1703	มาก
17. ซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายแฟชั่น	1.9853*	1.3982	มาก
18. ซื้อเครื่องประดับหรือเครื่องสำอาง	1.5882	1.3409	มาก
19. จ่ายค่าทำงานและหรือแต่งหน้า	1.0882	1.2665	มาก
20. จ่ายเงินเพื่อการสังสรรค์	1.7500	1.2740	มาก
รวม	1.1573	1.1092	มาก

* = ค่าสูงสุด (มีพุติกรรมเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด)

** = ค่าต่ำสุด (มีพุติกรรมเหมาะสมในระดับมากที่สุด)

จากตาราง 4.13 (พุติกรรมด้านลบ) พบร่วมกับว่า กลุ่มตัวอย่างมีพุติกรรมที่เหมาะสมในการใช้จ่ายเงินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 1.15$) โดยพุติกรรมด้านการนำเงินที่ได้รับไปเล่นการพนันมีความเหมาะสมมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.41$) พุติกรรมการใช้จ่ายเงินเพื่อเที่ยวสถานบันเทิงและซื้อเหล้าบุหรี่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.82$) และการซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายแฟชั่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.98$) ซึ่งมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

**ตาราง 4.14 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรม (ด้านบวก)
ในการใช้จ่ายเงินของกลุ่มตัวอย่าง คณะวิศวกรรมศาสตร์**

พฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน	ค่าเฉลี่ย (N=111)	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
1. มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินล่วงหน้า	3.5405	1.1503	ปานกลาง
2. ซื้อของใช้ในชีวิตประจำวัน	3.3694	0.9237	ปานกลาง
3. ใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา	4.1802*	0.9926	มาก
4. ใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่จำเป็น	3.8018	1.1585	มาก
5. ใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย	2.9550	1.8309	ปานกลาง
6. มีการเก็บเงินออมไว้บางส่วน	2.7297	1.1673	ปานกลาง
7. นำเงินที่ได้ไปซ่อมแซมรถ	2.4955	1.6229	ปานกลาง
8. ใช้จ่ายเงินโดยคำนึงถึงภาระหนี้ในอนาคต	3.6486	1.1008	ปานกลาง
9. เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาบัณฑิตฯ	3.5225	1.0343	ปานกลาง
10. จ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ หรือค่าซักรอบรีดที่จำเป็น	2.4685	1.4385	ปานกลาง
11. ซื้อยารักษาโรค	2.3784**	1.0707	ปานกลาง
รวม	3.1900	1.2264	ปานกลาง

* = ค่าสูงสุด (มีพฤติกรรมในระดับมากที่สุด)

** = ค่าต่ำสุด (มีพฤติกรรมในระดับน้อยที่สุด)

จากตาราง 4.14 (พฤติกรรมด้านบวก) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมในการใช้จ่ายเงินในภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.19$) โดยมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการศึกษามากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$) รองลงมาคือพฤติกรรมการใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่จำเป็น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$) และพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินเพื่อซื้อยารักษาโรค อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=2.37$) ซึ่งมีระดับพฤติกรรมน้อยที่สุด

ตาราง 4.15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรม (ด้านลบ)
ในการใช้เงินของกลุ่มตัวอย่าง คณะวิศวกรรมศาสตร์

พฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน	ค่าเฉลี่ย (N=111)	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
12. นำเงินที่ได้รับไปเล่นการพนัน	0.6757*	1.1533	มาก
13. เปิกถอนเงินในบัญชีทั้งหมดในครั้งเดียว	1.3423	1.3038	มาก
14. จ่ายค่าบัตรเติมเงินโทรศัพท์	2.1261**	1.2513	มาก
15. เที่ยวสถานบันเทิงหรือเหล้าและบุหรี่	1.2973	1.4622	มาก
16. ซื้อเทป หรือ ซีดี (เพลงหรือหนัง)	1.1532	1.0887	มาก
17. ซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายแฟชั่น	2.0270	1.3847	มาก
18. ซื้อเครื่องประดับหรือเครื่องสำอาง	1.4505	1.3799	มาก
19. จ่ายค่าทำผมและหรีอแต่งหน้า	0.8919	1.2457	มาก
20. จ่ายเงินเพื่อการสังสรรค์	1.7387	1.5416	มาก
รวม	1.2702	1.1811	มาก

* = ค่าสูงสุด (มีพฤติกรรมเหมาะสมน้อยที่สุด)

** = ค่าต่ำสุด (มีพฤติกรรมเหมาะสมมากที่สุด)

จากตาราง 4.15 (พฤติกรรมด้านลบ) พบร่วมกันว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้จ่ายเงินภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 1.27$) โดยพฤติกรรมด้านการนำเงินที่ได้รับไปเล่นการพนันอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.67$) การซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายแฟชั่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.89$) และการจ่ายเงินเพื่อซื้อบัตรเติมเงินหรือโทรศัพท์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.82$) ซึ่งมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ตาราง 4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้านบวก และด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

ด้าน พฤติกรรม	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	t	Sig
ด้านบวก	1. ชาย	157	2.8960	0.64070	-2.648	0.009*
	2. หญิง	143	3.0682	0.46204		
ด้านลบ	1. ชาย	157	1.0605	0.74276	2.153	0.032*
	2. หญิง	143	0.8980	0.53729		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.16 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านบวก) ของ กลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามเพศ พบร่วมกับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 2.89 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง มีค่าเฉลี่ย 3.06 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในด้านบวก แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่าง เพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่าง เพศหญิงมีระดับพฤติกรรมมากกว่าเพศชาย

และ เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านด้านลบ) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามเพศ พบร่วมกับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 1.06 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง มีค่าเฉลี่ย 0.89 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในด้านลบแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่าง เพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่าง เพศหญิงมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินมีความหมายมากกว่าเพศชาย

ตาราง 4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้านบวก และด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

ด้าน พฤติกรรม	สถานภาพการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	t	Sig
ด้านบวก	1. ภาคปกติ	190	3.0268	0.5299	1.960	0.051
	2. ภาคสมทบ	110	2.8939	0.6226		
ด้านลบ	1. ภาคปกติ	190	0.9399	0.6264	-1.498	0.135
	2. ภาคสมทบ	110	1.0576	0.703		

จากตาราง 4.17 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านบวก) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามสถานภาพการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในภาคปกติ มีค่าเฉลี่ย 3.02 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในภาคสมทบ มีค่าเฉลี่ย 2.89 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ทั้งสองกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในภาคปกติมีระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในภาคสมทบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านลบ) ของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามสถานภาพการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในภาคปกติ มีค่าเฉลี่ย 0.93 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในภาคสมทบ มีค่าเฉลี่ย 1.05 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ทั้งสองกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในภาคปกติมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในภาคสมทบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4.18 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้านบวก และด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการได้รับทุนการศึกษา

ด้าน พฤติกรรม	การได้รับ ทุนการศึกษาอื่น ๆ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	t	Sig
บวก	1. เคยได้รับทุนอื่น ๆ	54	2.9815	0.5329	0.049	0.961
	2. ไม่เคยได้รับทุนอื่น ๆ	246	2.9773	0.5768		
ลบ	1. เคยได้รับทุนอื่น ๆ	54	1.1574	0.7424	2.167	0.031*
	2. ไม่เคยได้รับทุนอื่น ๆ	246	0.9448	0.631		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.18 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านบวก) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามการได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ มาแล้ว มีค่าเฉลี่ย 2.98 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 และกลุ่มตัวอย่างที่เคยไม่เคยได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.97 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ มาแล้วมีระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านลบ) ของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามการได้รับทุนการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ มาแล้ว มีค่าเฉลี่ย 1.15 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 และกลุ่มตัวอย่างที่เคยไม่เคยได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 0.94 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ มาแล้วมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้รับทุนการศึกษา อื่น ๆ มีพฤติกรรมการใช้เงินหมายรวมกว่า

ตาราง 4.19 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้านบวก และด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการให้กู้ยืมเงิน

ด้าน พฤติกรรม	การเข้าใจวัตถุประสงค์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD.	t	Sig
ด้านบวก	1. เข้าใจวัตถุประสงค์	243	3.0511	0.5524	4.760	0.000*
	2. ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์	57	2.6667	0.5329		
ด้านลบ	1. เข้าใจวัตถุประสงค์	243	0.9571	0.6712	-1.414	0.159
	2. ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์	57	1.0936	0.5846		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.19 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านบวก) ของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าใจในวัตถุประสงค์ของการให้กู้ยืมเงินมีค่าเฉลี่ย 3.05 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 และกลุ่มตัวอย่างที่เคยไม่เข้าใจในวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 0.95 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าใจในวัตถุประสงค์ของการให้กู้ยืมเงิน มีระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่เข้าใจในวัตถุประสงค์มีระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินมากกว่า

และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านลบ) ของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าใจในวัตถุประสงค์ของการให้กู้ยืมเงินมีค่าเฉลี่ย 0.95 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 และกลุ่มตัวอย่างที่เคยไม่เข้าใจในวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 1.09 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าใจในวัตถุประสงค์ของการให้กู้ยืมเงิน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**ตาราง 4.20 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้าน
น ragazzi และด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ**

ด้าน พฤติกรรม	คณะ	SS	df	MS	F	Sig.
ด้าน ragazzi	ระหว่างกลุ่ม	0.517	2	0.259	0.799	0.451
	ภายในกลุ่ม	96.054	297	0.323		
	รวมทั้งหมด	96.571	299			
ด้านลบ	ระหว่างกลุ่ม	1.075	2	0.537	1.247	0.289
	ภายในกลุ่ม	127.957	297	0.431		
	รวมทั้งหมด	129.032	299			

จากตาราง 4.20 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้าน ragazzi) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามคณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ ศิลปกรรมศาสตร์ประยุกต์ และวิศวกรรมศาสตร์ เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านด้านลบ) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามคณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ ศิลปกรรมศาสตร์ประยุกต์ และวิศวกรรมศาสตร์ เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**ตาราง 4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้าน
น ragazzi และด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิล้ำนา**

พฤติกรรม	ภูมิล้ำนา	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านบวก	ระหว่างกลุ่ม ภัยในกลุ่ม	0.462	2	0.231	0.713	0.491
	รวมทั้งหมด	96.109	297	0.324		
		96.571	299			
ด้านลบ	ระหว่างกลุ่ม ภัยในกลุ่ม	5.027	2	2.514	6.020	0.003*
	รวมทั้งหมด	124.005	297	0.418		
		129.032	299			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.21 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านบวก) ของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามภูมิล้ำนา ได้แก่ อำเภอเมืองสงขลา นอกเขตอำเภอเมืองสงขลา และ ต่างจังหวัด เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านลบ) ของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามภูมิล้ำนา ได้แก่ อำเภอเมืองสงขลา นอกเขตอำเภอเมืองสงขลา และ ต่างจังหวัด เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในด้านลบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคุณด้วยวิธีเชฟเฟ่ ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิล้ำนาอยู่ต่างจังหวัด และกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิล้ำนานอกเขตอำเภอเมืองสงขลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิล้ำนาในต่างจังหวัดมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินมีความหมายมากกว่า

ตาราง 4.22 รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้านบวกและด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามการพักอาศัย

พฤติกรรม	การพักอาศัย	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านบวก	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	9.422 87.149 96.571	3 296 299	3.141 0.294	10.667	0.000*
	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด	6.146 122.886 129.032	3 296 299	2.049 0.415	4.934	0.002*
ด้านลบ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวมทั้งหมด					

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.22 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านบวก) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามการพักอาศัย ได้แก่ บ้านตนเอง หอพัก บ้านเช่า และอื่น ๆ เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในด้านบวกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีเชฟเฟ่ฟ์ ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการพักอาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันในทุกกลุ่ม โดยกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยบ้านเช่า มีระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินมากที่สุด

และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านลบ) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามการพักอาศัย ได้แก่ บ้านตนเอง หอพัก บ้านเช่า และอื่น ๆ เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีเชฟเฟ่ฟ์ ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการพักอาศัยหอพัก มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินที่หมายรวมกว่า

ตาราง 4.23 รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้านบวกและด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามจำนวนพื่น้องที่อยู่ในวัยเรียน

พฤติกรรม	จำนวนพื่น้อง วัยเรียน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านบวก	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.62	3	0.540	1.684	0.170
	รวมทั้งหมด	94.95	296	0.321		
		96.57	299			
ด้านลบ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	4.339	3	1.446	3.433	0.017*
	รวมทั้งหมด	124.69	296	0.421		
		129.03	299			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.23 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านบวก) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามจำนวนพื่น้องที่อยู่ในวัยเรียน เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านลบ) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามจำนวนพื่น้องที่อยู่ในวัยเรียน เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในด้านลบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีพื่น้องในวัยเรียนมากกว่า 4 คน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินมีความหมายสมกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีพื่น้องในวัยเรียน 1-2 คน

**ตาราง 4.24 รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้านบวกและด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากบิดามารดา**

พฤติกรรม	ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากบิดามารดา	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านบวก	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.03	3	0.678	2.122	0.098
	รวมทั้งหมด	94.53	296	0.319		
		96.57	299			
ด้านลบ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	3.344	3	1.115	2.625	0.051
	รวมทั้งหมด	125.68	296	0.425		
		129.03	299			

จากตาราง 4.24 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านบวก) ของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามจำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากบิดามารดา เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านลบ) ของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามจำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากบิดามารดา เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**ตาราง 4.25 รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้านบวกและด้านลบของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามรูปแบบการเดินทางมาเรียน**

พฤติกรรม	วิธีการเดินทางมาเรียน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านบวก	ระหว่างกลุ่ม	0.80	5	0.162	0.496	0.779
	ภายในกลุ่ม	95.76	294	0.326		
	รวมทั้งหมด	96.57	299			
ด้านลบ	ระหว่างกลุ่ม	5.80	5	1.161	2.770	0.018*
	ภายในกลุ่ม	123.22	294	0.419		
	รวมทั้งหมด	129.03	299			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.25 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านบวก) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามรูปแบบการเดินทางมาเรียน เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านลบ) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามรูปแบบการเดินทางมาเรียน เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีวิธีการเดินทางมาเรียนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีเดินทางมาเรียนมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินมีความหมายมากที่สุด

ตาราง 4.26 รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาด้านบวกและด้านลบ
จำแนกตามจำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับจาก กยศ.

พฤติกรรม	จำนวนค่าใช้จ่ายจาก กยศ.	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านบวก	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.96	2	0.484	1.502	0.224
	รวมทั้งหมด	95.60	297	0.322		
		96.57	299			
ด้านลบ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	3.77	2	1.888	4.478	0.012*
	รวมทั้งหมด	125.25	297	0.422		
		129.03	299			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.26 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านบวก) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามจำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับจาก กยศ. เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน (ด้านลบ) ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามจำนวนค่าใช้จ่ายที่ได้รับจาก กยศ. เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับเงินจาก กยศ. จำนวน 1,501-2,000 บาท ต่อเดือน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินที่เหมาะสมที่สุด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้น สงขลา ในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้นำเสนอจะทำให้ทราบถึงลักษณะทางประชากรของนักศึกษา กู้ยืม และรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินจากเงินทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ที่รัฐบาลจัดสรรให้นั้น ผู้กู้ยืม ได้มีการนำไปใช้อย่างเหมาะสมหรือไม่ สามารถนำผลการวิเคราะห์ไปเป็นแนวทางปรับปรุงรูปแบบการดำเนินงานในด้านการพิจารณาจัดสรรเงินสำหรับนักศึกษาแต่ละรายตามความเหมาะสมและมีความยุติธรรมรวมทั้งจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการใช้เงินให้เกิดความเหนาะสมตามเจตนาณณ์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของผู้กู้ยืมรายเก่าระดับปริญญาตรี
2. เพื่อศึกษาตัวแปรที่กำหนดรูปแบบพฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงิน
3. เพื่อศึกษาความต้องการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

มุ่งวิเคราะห์พฤติกรรมในการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินระบบ กยศ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครึ่งชั้น สงขลา เนพะ ผู้กู้ยืมรายเก่าระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1,188 คน โดยส่วนอย่างแบนสัดส่วน จำนวน 300 ตัวอย่าง จากทุกสาขาวิชา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยประกอบด้วยตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการศึกษา สภาพครอบครัว สาขาวิชาที่ศึกษา และจำนวนเงินที่ได้รับ และตัวแปรตามคือพฤติกรรมการใช้เงินของผู้กู้ยืม

สมมติฐานการวิจัย

เพศ คณะ สถานภาพการศึกษา สภาพครอบครัว ของกู้ยืมที่แตกต่างกันทำให้มี พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินทั้งในด้านบวกและด้านลบที่แตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาคือนักศึกษาที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในปีการศึกษา 2549 จำนวน 1,188 คน สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษา กู้ยืมรายเก่าปีการศึกษา 2549 จำนวน 300 คน

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์และแปลผลด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences. SPSS.) โดยนำเสนอข้อมูลทั้งในรูปตารางและการบรรยายประกอบ สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard deviation) การทดสอบ t (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การ ทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ่ สำหรับข้อคำถามแบบปลายเปิดในแต่ละข้อ คำตามใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ นักศึกษาผู้กู้ยืมรายเก่าระดับปริญญาตรี
- เพื่อศึกษาถึงตัวแปรที่กำหนดรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนเงิน ให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
- เพื่อศึกษาความต้องการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 52.3 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 47.7
2. อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-23 ปี ร้อยละ 67.7 อายุระหว่าง 18-20 ปี ร้อยละ 22.0 อายุระหว่าง 24-26 ปี ร้อยละ 7.0 อายุระหว่าง 27-29 ปี ร้อยละ 3.3
3. สภาพการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาในภาคปกติ ร้อยละ 63.3 และศึกษาในภาคสมทบ ร้อยละ 36.7
4. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปีที่ 2 หลักสูตร 2 ปี ร้อยละ 33.3 ปีที่ 1 หลักสูตร 2 ปี ร้อยละ 27.0 ปีที่ 2 หลักสูตร 4 ปี ร้อยละ 13.3 ปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ร้อยละ 9.7 ปีที่ 3 หลักสูตร 4 ปี ร้อยละ 8.3 และปีที่ 4 หลักสูตร 4 ปี ร้อยละ 8.3
5. คณะ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 40.3 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 37.0 และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ ร้อยละ 22.7
6. เกรดเฉลี่ยประจำภาค กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 เกรดเฉลี่ย 2.00-2.49 จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 เกรดเฉลี่ย 2.50-2.99 จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 เกรดเฉลี่ย 3.00-3.49 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และเกรดเฉลี่ยสูงกว่า 3.50 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3
7. ภูมิลำเนา กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยในเขตอำเภอเมืองสงขลา จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 นอกเขตอำเภอเมืองสงขลา จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 และมีภูมิลำเนาในต่างจังหวัด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 35
8. การเดินทางมาเรียน กลุ่มตัวอย่างที่เดินทางมาเรียนโดยการเดิน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 โดยรถจักรยาน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 โดยรถจักรยานยนต์ จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 โดยรถประจำทาง จำนวน 49 คน คิด

เป็นร้อยละ 49 โดยรถบันต์ส่วนตัว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 และโดยวิธีอื่น ๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

ตอนที่ 2 ข้อมูลสภาพครอบครัวและสภาพเศรษฐกิจ

9. การพักอาศัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยในบ้านเช่า ร้อยละ 35.3 รองลงมาคือพักอาศัยหอพัก ร้อยละ 30.7 และพักอาศัยบ้านตนเอง ตามลำดับ

10. รายได้ของบุคคลารวมกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของบุคคลารวมกัน ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 19 รายได้ 5,001-8,000 บาท จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 รายได้ 8,001-10,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 รายได้ 10,001-15,000 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 รายได้ 15,001-20,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 รายได้มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 และ ไม่มีรายได้ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

11. อาชีพของบิดา กลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพรับราชการ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 อาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 อาชีพเกษตรกร จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 อาชีพลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 อาชีพลูกจ้างประจำ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 อาชีพพ่อบ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 และอาชีพอื่น ๆ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3

12. อาชีพของมารดา กลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพรับราชการ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 อาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 อาชีพเกษตรกร จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 อาชีพลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 อาชีพลูกจ้างประจำ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 อาชีพแม่บ้าน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 และอาชีพอื่น ๆ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19

13. สถานภาพของบุคคลารวม กลุ่มตัวอย่างที่บุคคลารวมอยู่ด้วยกัน จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 80.3 หัวเรց จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 แยกกันอยู่ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 มารดาเสียชีวิต จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และบิดาเสียชีวิต จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0

14. ผู้อุปการะทางการเงิน กลุ่มตัวอย่างที่บิดาเป็นผู้อุปการะทางการเงิน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 นารดาเป็นผู้อุปการะทางการเงิน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 บิดามารดาเป็นผู้อุปการะทางการเงิน จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 และญาติพี่น้อง เป็นผู้อุปการะทางการเงิน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 อุปการะตนเอง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และ อื่น ๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67

15. จำนวนพี่น้องที่อยู่ในวัยเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพี่น้องในวัยเรียน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 พี่น้องในวัยเรียน 1-2 คน จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 พี่น้องในวัยเรียน 3-4 คน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 และพี่น้องในวัยเรียนมากกว่า 4 คน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

16. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากบิดามารดา กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ได้รับค่าใช้จ่าย 1,001-2,000 บาท จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ได้รับค่าใช้จ่าย 2,001-3,000 บาท จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 และได้รับค่าใช้จ่ายมากกว่า 3,000 บาท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7

ตอนที่ 3 ข้อมูลการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา

17. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจาก กยศ. กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับค่าใช้จ่ายตั้งแต่ 500-1,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ได้รับค่าใช้จ่าย 1,001-1,500 บาท จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 และได้รับค่าใช้จ่ายตั้งแต่ 1,501-2,000 บาท จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3

18. การได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างที่เคยได้รับทุนการศึกษาในรูปแบบอื่น ๆ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 และไม่เคยได้รับทุนการศึกษาในรูปแบบอื่น ๆ จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 82.0

19. ความพอดีของค่าใช้จ่ายที่ได้รับ กลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าค่าใช้จ่ายที่ได้รับเพียงพอต่อการใช้จ่าย จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 และเห็นว่าไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4

20. จำนวนค่าใช้จ่ายที่ต้องการ (ต่อเดือน) กลุ่มตัวอย่างต้องการค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 3,184 บาท ความต้องการใช้จ่ายต่ำสุด จำนวน 1,500 บาท และต้องการค่าใช้จ่ายสูงสุด 6,000 บาท

21. จำนวนค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา (ต่อเดือน) กลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 3,073 บาท ค่าใช้จ่ายต่ำสุด จำนวน 1,000 บาท และต้องการค่าใช้จ่ายสูงสุด 8,000 บาท

22. ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงิน กลุ่มตัวอย่างที่มีความเข้าใจวัตถุประสงค์ จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 81.0 ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0

23. เหตุผลในการกู้ยืมเงิน กลุ่มตัวอย่างที่ บิดามารดาไม่สามารถส่งเสียได้จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 เพื่อมีเงินสำหรับใช้จ่ายไม่ขัดสน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 เพื่อรับผิดชอบด้านการเงินเองจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 กู้ยืมเงินตามอย่างเพื่อนจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05 ใช้สิทธิการเป็นนักศึกษาจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของพ่อแม่จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3 เพื่อซื้ออุปกรณ์การเรียนจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และอื่น ๆ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7

การวิเคราะห์แบบสอบถามระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามในแต่ละข้อแล้วนำมาแปลความหมายด้วยเกณฑ์ประเมิน โดยใช้ช่วงห่าง 3 ช่วง ดังนี้

1. รูปแบบพฤติกรรมด้านบวก ข้อที่ 1-11

ค่าเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ใน ระดับ	ต่ำหรือน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.34-3.67 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับ	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.68-5.00 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับ	สูงหรือมาก

2. รูปแบบพฤติกรรมด้านลบ ข้อที่ 12-20

ค่าเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับ สูงหรือมาก
ค่าเฉลี่ย 2.34-3.67 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.68-5.00 หมายความว่า มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับ ต่ำหรือน้อย

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน

ผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมทั้งด้านบวกและด้านลบ ในการใช้เงินของกลุ่มตัวอย่าง มีรายละเอียด ดังนี้

1. รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวก พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมในการใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษามากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.24 และมีการใช้จ่ายเงินเพื่อหารักษาโรคน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.51 แสดงนักศึกษาได้จัดสรรเงินค่าใช้จ่ายโดยคำนึงถึงการศึกษาเป็นสำคัญ

2. รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านลบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการจัดสรรเงินไปเล่นการพนันน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 0.51 ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด และมีการจัดสรรเงินสำหรับซื้อบัตรเติมเงินโทรศัพท์มากสุด ค่าเฉลี่ย 2.02 ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด

3. รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวก ของกลุ่มตัวอย่างคณะบริหารธุรกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจัดสรรเงินส่วนใหญ่สำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษามากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.32 และนำเงินไปช่วยเหลือครอบครัวน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.55

4. รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านลบ ของกลุ่มตัวอย่างคณะบริหารธุรกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการจัดสรรเงินไปเล่นการพนันน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 0.42 ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด และการนำเงินไปใช้จ่ายเกี่ยวกับการซื้อบัตรเติมเงินโทรศัพท์มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.98 ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมน้อยที่สุด

5. รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวก ของกลุ่มตัวอย่างคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการจัดสรรเงินส่วนใหญ่สำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษามากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.19 และจัดสรรเงินสำหรับจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าซักรอบรีดที่จำเป็น น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.41

6. รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านลบ ของกลุ่มตัวอย่างคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีการจัดสรรเงินไปเล่นการพนันน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 0.41 ซึ่งเป็นระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมที่สุด และนำเงินไปซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายเพิ่มน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.98 ซึ่งมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

7. รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านบวก ของกลุ่มตัวอย่างคณะวิศวกรรมศาสตร์ พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีการจัดสรรเงินส่วนใหญ่สำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษามากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.18 และซื้อยารักษาโรคน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.37

8. รูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ด้านลบ ของกลุ่มตัวอย่างคณะวิศวกรรมศาสตร์ พนว่า กลุ่มตัวอย่างมีการจัดสรรเงินไปเล่นการพนันน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 0.67 ซึ่งมีระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมที่สุด และการนำเงินไปจ่ายค่าบัตรเติมเงินโทรศัพท์ มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.12

~~การเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของกลุ่มตัวอย่าง~~ พนว่า

1. กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินทั้งในด้านบวกและด้านลบ แตกต่างจากเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงใช้จ่ายเงินเหมาะสมกว่า

2. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาศึกษาในภาคปกติมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินทั้งด้านบวกและด้านลบ ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในภาคสมทบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. กลุ่มตัวอย่างที่เคยได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ มาแล้วมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้านบวก ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับพฤติกรรมในด้านลบ พนว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ มาแล้วมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้รับทุนการศึกษาอื่น ๆ มีพฤติกรรมการใช้เงินเหมาะสมกว่า

4. กลุ่มตัวอย่างที่เข้าใจในวัตถุประสงค์ของการให้กู้ยืมเงิน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้านบวก แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่เข้าใจในวัตถุประสงค์มีระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินมากกว่า สำหรับด้านลบ พนวณกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินที่ไม่แตกต่างกัน

5. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินทั้งด้านบวกและด้านลบ ไม่แตกต่างกัน

6. กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด และกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนานอกเขตอำเภอเมืองสห Lambert มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในด้านลบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในต่างจังหวัดมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินมีความหมายมากกว่า

7. กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินทั้งด้านบวกและด้านลบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยหอพักมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกว่า

8. กลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในด้านลบบวก ไม่แตกต่างกัน และ มีพฤติกรรมในด้านลบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีพื้นที่อยู่ในวัยเรียนมากกว่า 4 คน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินมีความหมายมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพื้นที่อยู่ในวัยเรียน 1-2 คน

9. กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากบิดามารดาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินทั้งด้านบวกและด้านลบ ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

10. กลุ่มตัวอย่างที่เดินทางมาเรียนด้วยวิธีที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในด้านบวก ไม่แตกต่างกัน และกลุ่มตัวอย่างที่มีวิธีการเดินทางมาเรียนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้านลบ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีเดินทางมาเรียน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินมีความหมายมากที่สุด

11. กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับเงินค่าใช้จ่ายจาก กยศ. แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในด้านบวก ไม่แตกต่างกัน และกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินในด้านลบ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับเงินจาก กยศ. จำนวน 1,501-2,000 บาท ต่อเดือน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินที่เหมาะสมที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้กู้ยืม โดยเฉพาะผู้กู้ยืมรายเก่า ควรมีการตรวจสอบอย่างถ้วน และควรมีการสัมภาษณ์ในทุกราย เนื่องจากในความเป็นจริงยังพบนักศึกษา กู้ยืมที่บิดามารดาไม่รายได้เกิน 150,000 บาท ซึ่งไม่ตรงกับคุณสมบัติทาง กยศ. กำหนด
2. ควรมีการประกาศผลการอนุมัติให้ได้รับการกู้ยืมสำหรับผู้กู้รายเก่า ซึ่ง เป็นการอนุมัติโดยหัวหน้าส่วนราชการ
3. วงเงินสำหรับค่าใช้จ่ายส่วนตัว ควรมีการจัดสรรตามความจำเป็นในแต่ละ ราย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลักสูตรในแต่ละคณะ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับการศึกษาแตกต่าง กัน
4. ควรมีการสุ่มตรวจนักศึกษา กู้ยืม ที่พักอาศัยบ้านเช่า เนื่องจากนักศึกษามี แนวโน้มที่จะใช้จ่ายเงินในทางลบนอย่างไม่เหมาะสมมากกว่า
5. ควรมีการจัดทำสารสนเทศของนักศึกษา กู้ยืมอย่างเป็นระบบ เพื่อให้จ่าย ต่อการสืบค้นข้อมูล
6. มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะ การจัดประชุมนักศึกษา กู้ยืมและผู้ปกครอง เพื่อ แจ้งถึงข่าวสารต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ระหว่างสถานศึกษา ผู้กู้ยืม และ ผู้ปกครอง
7. ควรจัดให้นักศึกษา กู้ยืม ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษาของสถานศึกษาทางใดทางหนึ่ง เพื่อให้ได้ทราบถึงกระบวนการต่าง ๆ สามารถประสานงานหรือแจ้งข่าวสารให้กับเพื่อนักศึกษา ได้อย่างถูกต้อง
8. ควรจัดทำข่าวสารกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแจ้งให้นักศึกษาทราบ อย่างต่อเนื่อง เช่น จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ที่น่าสนใจ วารสาร หรือสารสนเทศบน อินเทอร์เน็ต

บรรณานุกรม

กัลยา นามสกุล. (2547). รายงานการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์คำใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพชรบูรณ์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.

จันทร์ มะโนวงศ์ และคณะ. (2545). รายงานการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้เงินกู้ยืมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏกำแพงเพชรจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.

นิกา เมธาราเวชัย. (2542). สอดคล้องเพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏชนบท. ✕

ไขธิน พันสนยุทธ และคณะ. (2533). จิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ. ✕

ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทักษณ์.

สิทธิโชค วรรณสันติคุณ. (2529). จิตวิทยาการจัดการพฤษติกรรมมนุษย์. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร. ✕

สุชาดา มะโนทัย. (2539). การศึกษาพฤษติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Boom S. Benjamin. (1975). Taxonomy of Education Objective. Hand Book 1. New York: Cognltive Domain; David Me Kay.

Goldenson , Robert M. 1984. Longman Dictionary of Psychology and Psychiatry. New York: Longman.

Schwartz , Nancy E. 1975 . "Nutrition Knowledge, Attitude , and Practice of High SchoolGraduates" Journal of the American Dietetic Association.

แบบสอบถาม

**พฤติกรรมการใช้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สงขลา**

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงรูปแบบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เป็นแนวทางในการจัดสรรงบประมาณสำหรับนักศึกษา รวมทั้งการจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกรักในการใช้จ่ายเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

แบบสอบถามมีทั้งหมด 5 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ	[] 1. ชาย	[] 2. หญิง
2. อายุ	[] 1. 18-20 ปี	[] 2. 21-23 ปี
	[] 3. 24-26 ปี	[] 4. 27-29 ปี
	[] 5. 30 ปีขึ้นไป	
3. สถานภาพการศึกษา	[] 1. ภาคปกติ	[] 2. ภาคสมทบ
4. ระดับการศึกษา	[] 1. ปริญญาตรีปีที่ 1 (2 ปี)	[] 2. ปริญญาตรีปีที่ 2 (2 ปี)
	[] 3. ปริญญาตรีปีที่ 1 (4 ปี)	[] 4. ปริญญาตรีปีที่ 2 (4 ปี)
	[] 5. ปริญญาตรีปีที่ 3 (4 ปี)	[] 6. ปริญญาตรีปีที่ 4 (4 ปี)
5. คณะ	[] 1. บริหารธุรกิจ	[] 2. ศิลปศาสตร์ประยุกต์
	[] 3. วิศวกรรมศาสตร์	
6. เกรดเฉลี่ย	[] 1. ต่ำกว่า 2.00	[] 2. 2.00-2.49
	[] 3. 2.50-2.99	[] 4. 3.00-3.49
	[] 5. 3.50 ขึ้นไป	
7. ภูมิลำเนา	[] 1. อำเภอเมืองสงขลา	[] 2. นอกเขตอำเภอเมืองสงขลา
	[] 3. ต่างจังหวัด โปรดระบุจังหวัด.....	

ตอนที่ 2 ข้อมูลสภาพครอบครัวและสภาพเศรษฐกิจ

8. การพักอาศัย [] 1. บ้านตนเอง [] 2. หอพัก
 [] 3. บ้านเช่า [] 4. อื่นๆ ระบุ.....

9. รายได้รวมบุคคลาค่าต่อเดือน

- [] 1. ต่ำกว่า 5,000 บาท [] 2. 5,001-8,000 บาท
 [] 3. 8,001-10,000 บาท [] 4. 10,001-15,000 บาท
 [] 5. 15,001-20,000 บาท [] 6. มากกว่า 20,000 บาท
 [] 7. ไม่มีรายได้

10. อาชีพของบิดา

- [] 1. รับราชการ [] 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 [] 3. พนักงานบริษัท [] 4. เกษตรกร
 [] 5. สูกจ้างชั่วคราว [] 6. สูกจ้างประจำ
 [] 7. พ่อบ้าน [] 8. อื่นๆ ระบุ.....

11. อาชีพของมารดา

- [] 1. รับราชการ [] 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 [] 3. พนักงานบริษัท [] 4. เกษตรกร
 [] 5. สูกจ้างชั่วคราว [] 6. สูกจ้างประจำ
 [] 7. แม่บ้าน [] 8. อื่นๆ ระบุ.....

12. สถานภาพของบุคคลาค่า

- [] 1. อายุดีกว่ากัน [] 2. หย่าร้าง
 [] 3. แยกกันอยู่ [] 4. มารดาเสียชีวิต
 [] 5. บิดาเสียชีวิต [] 6. บิดาและมารดาเสียชีวิต

13. ผู้อุปการะด้านการเงินของนักศึกษาคือใคร

- [] 1. บิดา [] 2. มารดา
 [] 3. บิดาและมารดา [] 4. ญาติพี่น้อง
 [] 5. รับผิดชอบตนเอง [] 6. อื่นๆ ระบุ.....

14. จำนวนพี่น้องที่อยู่ในวัยเรียน

- [] 1. ไม่มี [] 2. 1-2 คน
 [] 3. 3-4 คน [] 4. มากกว่า 4 คน

15. จำนวนค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับจากบิดามารดาหรือผู้อุปการะ
- [] 1. ต่ำกว่า 1,000 บาท [] 2. 1,001-2,000 บาท
 [] 3. 2,001-3,000 บาท [] 4. มากกว่า 3,000 บาท

16. นักศึกษาใช้โทรศัพท์มือถือหรือไม่

- [] 1. ใช้ [] 2. ไม่ใช้

17. นักศึกษาเดินทางมาเรียนยังมหาวิทยาลัยอย่างไร

- [] 1. เดิน [] 2. รถจักรยาน
 [] 3. รถจักรยานยนต์ [] 4. รถประจำทาง
 [] 5. รถยนต์ส่วนตัว [] 6. อื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 3 ข้อมูลการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา

18. จำนวนค่าใช้จ่ายรวมต่อเดือนที่ได้รับจาก กยศ.

- [] 1. 500-1,000 บาท [] 2. 1,001-1,500 บาท
 [] 3. 1,501-2,000 บาท [] 4. มากกว่า 2,000 บาท

19. นักศึกษาเคยได้รับทุนการศึกษาอื่นใดหรือไม่

- [] 1. ได้รับ [] 2. ไม่ได้รับ

20. ค่าใช้จ่ายรายเดือนที่ได้รับจาก กยศ. เพียงพอหรือไม่

- [] 1. เพียงพอ [] 2. ไม่เพียงพอ

21. นักศึกษาต้องการค่าใช้จ่ายรายเดือน เดือนละ..... บาท

22. นักศึกษามีรายจ่ายประมาณ เดือนละ..... บาท

23. นักศึกษาทราบถึงวัตถุประสงค์ของการให้กู้ยืมเงิน กยศ. หรือไม่

- [] 1. ทราบ [] 2. ไม่ทราบ

24. เหตุผลที่นักศึกษาตัดสินใจกู้ยืมเงินจาก กยศ.

- 1. บิดามารดาไม่สามารถส่งเสียได้
- 2. เพื่อมีเงินสำหรับใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน
- 3. เพื่อรับผิดชอบด้านการเงินด้วยตนเอง
- 4. กู้ยืมเงินตามอย่างเพื่อน ๆ
- 5. ใช้สิทธิของการเป็นนักศึกษา
- 6. เพื่อบรเทาความเดือดร้อนของบิดามารดา
- 7. เพื่อซื้ออุปกรณ์การเรียน หรือตำราเรียน
- 8. อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่กำหนดให้

เลข 5 หมายถึง ระดับ มากที่สุด

เลข 4 หมายถึง ระดับ มาก

เลข 3 หมายถึงระดับ ปานกลาง

เลข 2 หมายถึง ระดับ น้อย

เลข 1 หมายถึง ระดับ น้อยที่สุด

เลข 0 หมายถึง ไม่มีพฤติกรรมในด้านดังกล่าว

รูปแบบการใช้จ่ายเงิน	ลำหนั้นคะแนน					
	5	4	3	2	1	0
1. มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินล่วงหน้า						
2. ซื้อของใช้ในชีวิตประจำวัน						
3. ใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา						
4. ใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่จำเป็น						
5. ใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย						
6. มีการเก็บเงินออมไว้ทางส่วน						
7. นำเงินที่ได้ไปช่วยเหลือครอบครัว						
8. ใช้จ่ายเงินโดยคำนึงถึงภาระหนี้ในอนาคต						
9. เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางมายังมหาวิทยาลัย						
10. จ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ หรือค่าซักอบรีดที่จำเป็น						
11. ซื้อยารักษาโรค						
12. นำเงินที่ได้รับไปเล่นการพนัน						
13. เบิกถอนเงินในบัญชีทั้งหมดในครั้งเดียว						
14. จ่ายค่าบัตรเติมเงินโทรศัพท์						
15. เที่ยวสถานบันเทิงหรือเหล้าและบุหรี่						
16. ซื้อเทป หรือ ซีดี (เพลงหรือหนัง)						
17. ซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายเพื่อน						
18. ซื้อเครื่องประดับหรือเครื่องสำอาง						
19. จ่ายค่าทำงานและห้องแต่งหน้า						
20. จ่ายเงินเพื่อการสังสรรค์						

ตอนที่ ๕ ข้อเสนอแนะ

1. ปัญหาอะไรบ้างที่นักศึกษาประสบเกี่ยวกับกระบวนการให้กู้ยืมเงินค่าใช้จ่าย
 - 1.1
 - 1.2
 - 1.3
 - 1.4
2. นักศึกษาคิดว่ามีกิจกรรมด้านใดบ้างที่มหาวิทยาลัยควรจัดเพื่อสร้างจิตสำนึกในการใช้จ่ายเงิน
 - 2.1
 - 2.2
 - 2.3
 - 2.4
3. นักศึกษาคิดว่ามีวิธีใดบ้างที่ทำให้การจัดสรรเงินเกิดความยุติธรรมสำหรับผู้กู้
 - 1.1
 - 1.2
 - 1.3
 - 1.4
4. นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการให้บริการของเจ้าหนี้ที่ ในด้านกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษา

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล

นายนัดพลดพิชัย ดูลย์เกรี

MR.NADPONPHICHAI DULPHEREE

ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์ ระดับ 7

หน่วยงาน

สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย สงขลา

สถานที่ติดต่อ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย สงขลา
ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสangkhla 90000

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

หัวหน้าแผนกกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

พ.ศ.2544-2549

ประวัติการศึกษา

ระดับปริญญาโท

บธ.ม. บริหารธุรกิจ

ระดับปริญญาตรี

ศ.บ. เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

